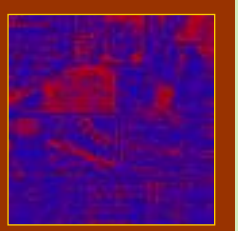
Kulturně společenský časopis na internetu
2019 • 7–9–3

DOBRÁ ADRESA

Z obsahu

Lída Chábová:
Vymyli mi mozek

Ivan Jemelka:
Psaný vobrázky z Prahy

Marian Karlický:
Bezdrátová symfonie

Obsah:

Ženy

Lída Chábová: **Vymyli mi mozek** (3)
Michaela Kalivodová: **Z + M = VSL** (5)

Děti a mladí lidé

Ladislav Pavel Irát: **Lyrika** (8)
Josef Soukal: **Pro děti** (10)
Petr Štengl: **Skrytý půvab prvního stupně** (14)
Marek Blažíček: **Bruslící kachnička** (20)

Muži

Marian Karlický: **Bezdrátová symfonie** (22)
Ivan Jemelka: **Psaný vobrázky z Prahy** (24)

Klasici

Štefan Švec: **Jaroslav Vrchlický – Bodláčí z Parnasu** (28)

Příloha

Ivo Fencl: **O Jožovi z Marsu a krásné Zuzaně** (29)

SYSTÉM NAVIGACE: KLEPNĚTE!

První stránka (titulní):

BYLO od č. 1/00: Klepnutím na „Z obsahu:“ se dostanete na str. 2 (obsah). Klepnutí na malé obrázky a jednotlivé body „Z obsahu:“ Vás přenese přímo na příslušné stránky. **NOVĚ od č. 9/00:** Klepnutím na značku „Dobrá adresa“ se otevřou naše internetové stránky www.dobraadresa.cz v aktuálním prohlížeči. Klepnutím na střed obrázku se dostanete na popisek a tiráž na str. 2.

Druhá stránka (obsah):

BYLO od č. 1/00: Klepnutí na jednotlivé body obsahu Vás přenese přímo na příslušné stránky. Klepnutím na naši e-mailovou adresu se Vám otevře nám adresovaný dopis v aktuálním e-mailovém programu. **NOVĚ od č. 9/00:** Klepnutím na značku „Dobrá adresa“ a na popisek k obrázku na první straně se dostanete na první (titulní) stránku. Klepnutím na slovo „Obsah:“ se Vám zvětší obsah přes celou šířku okna.

Další strany stránky (včetně druhé s úvodníkem):

BYLO od č. 1/00: Klepnutím na jednotlivé internetové resp. e-mailové adresy se Vám otevře příslušná stránka resp. se Vám nadepíše příslušný dopis v aktuálním programu. **NOVĚ od č. 9/00:** Klepnutím na značku „Dobrá adresa“ v levém nebo pravém horním rohu stránky se přesunete na str. 2 (obsah).

KLEPNĚTE SEM!

DOBRÁ ADRESA

Na titulní stránce: Petr Štengl, „Skrytý půvab prvního stupně“ (k článku na str. 14)

Dobrá adresa, kulturně-společenský časopis na internetu, číslo 7–9, rok 2019, ročník 20. E-mail: dobraadresa@dobraadresa.cz. Šéfredaktor: Štefan Švec. Grafická úprava a výtvarná redakce: Jakub Tayari. Výstavba internetových stránek: Libor Koudela. Neoznačené fotografie archiv redakce, kresby Corel Corporation. Časopis vycházel s laskavou podporou Ministerstva kultury České republiky. Redakci nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Časopis je excerpován Ústavem pro českou literaturu AV ČR.
ISSN 1804-963X

Naši milí,

slíbili jsme další číslo Dobré adresy na léto a přichází v létě babím. Vystříhali jsme se tentokrát teoretických a recenzních vychytrávek a pouštíme ven jen samou poezii, prózu a sem tam nějaké to vizuálno. Pokud byste si ho chtěli užít v posledních vlhkých zákoutích bazénů a plováren předtím, než sluníčko definitivně zase začne svítit šikmo, doporučujeme obalit laptop či tablet voděvzdornou fólií, případně ho umístit na dron a sledovat ho v bezpečné výši nad vodou.

Co z nového čísla doporučujeme? Těžko vybírat, ale nakonec snad tedy: Chábovou, Kalivodovou, Soukala, Štengla, Blažíčka, Karlického, Jemelku, mě a Fencla. No tak vidíte, že to šlo.

Těšíme se příště!

Štefan Švec

Ženy

Lída Chábová

(*1954, †2019). Vydala malou sbírku básní „Taras, Bulbo, jedou tanky“ v nakladatelství InŽivot. Následující výběr pochází z autorského blogu vymylimimozek.blog.cz, konkrétně z let 2018–2019.

• • •

Mám na okně pověšený
na tkaničce korálek
kocour do něj prackou migne
chce-li tudy do dálek
než jsem na ten fígl přišla
děsilo mne v noci
že házejí šutry v okno
tajemní zlí cvoci.

• • •

Kdyby ptáci létali
v pravidelných útvarech
museli by míti šéfa
jak Bartošku ve Varech
ale že ti milí ptáci
letí jako jeden
nikdy nebyl opeřenec
žádným vůdcem sveden.

• • •

Bojím se lékařů
a jejich chuti
vyřezat z těla
duchovní pnutí
utopit v chemii
léčivý smutek
přežít-li kdo kdy chtěl
lékařům utek.

• • •

Dnes možná přijde kominík
a vyrazí ze mne litr
za 10 minut aktivity
neb pracovit je a chytr.

• • •

Ze všeho, co na mě navěsili
oklepávám se dosud
vánočním býti stromečkem
předsudků
je můj osud.

• • •

Bojím se věcí a lidí
co v žertování vidí
plivání na pomníky
a bát se nechci, díky.

• • •

Ucítily pod schody
dvě myšky závan svobody
to v pastičce kousek sýra
voněl jako čest a víra.

• • •

Zabývám se v mysli
tím, proč v stáří zkysli
lidé, v mládí vtipní
někdo jim řek: vypni?

• • •

U rockera se to snese
když vypadá omšele
fanynka má odpískáno
pajdavá a při těle.

• • •

Vnouček rád na netu sjíždí vlaky
a já s ním na vlaky čučím taky
vypečená videa do záložek dávám
u trati doma sedíme, on mává
taky mávám.

• • •

Utlačovaná jsem žena
botou
v níž jest mi kráčeti
slotou.

• • •

Zuřivou si natři barvou
vilku
pro mé oko zchystej hrůznou
chvilku.

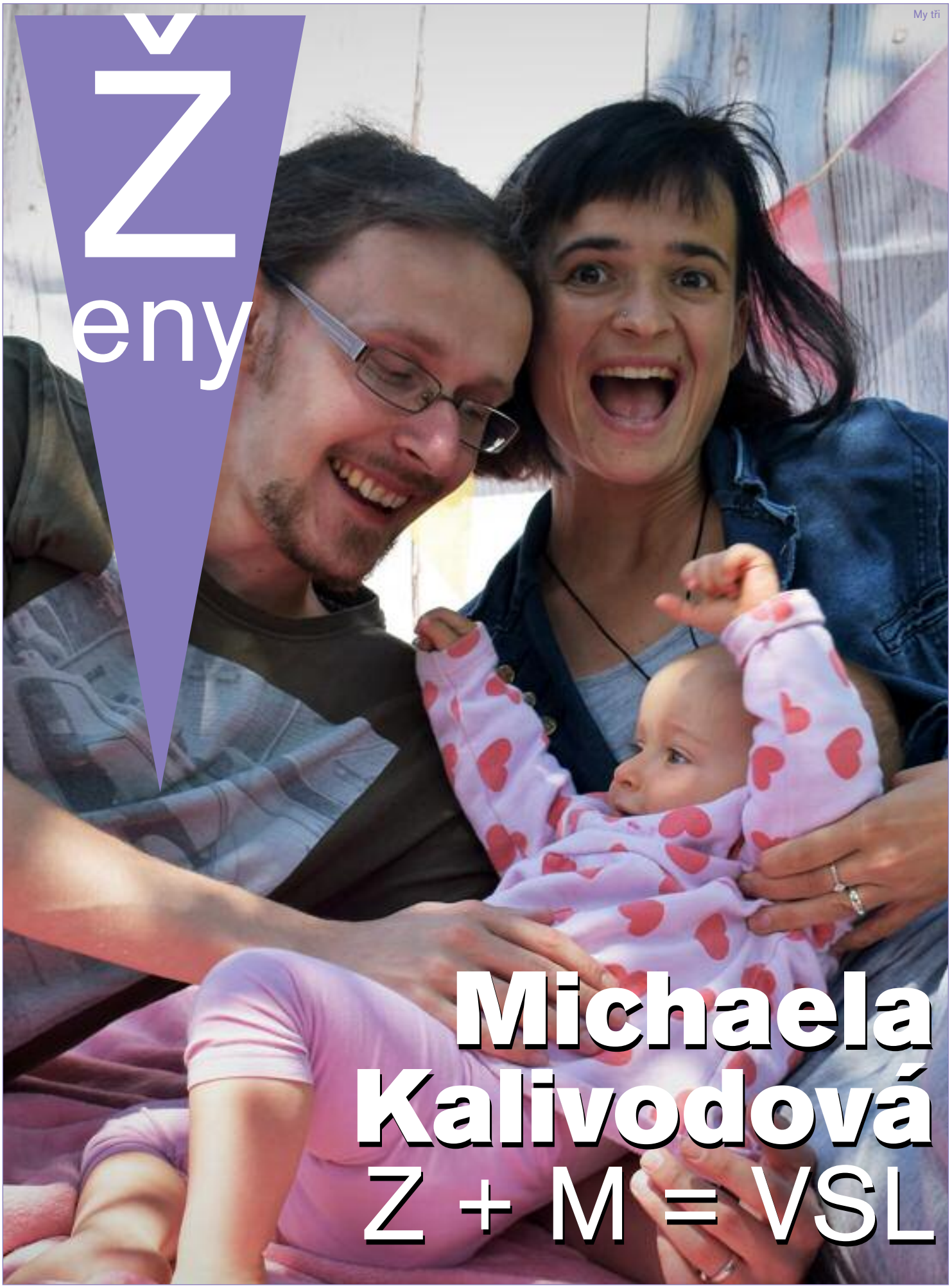
• • •

Já jsem žena zacyklená
v nelibosti k bicyklům
číhám s hrstí připínáčků
míjejí-li tryskem dům.

• • •

Pod pláštíkem zájmů vyšších
píší kočky o zlých myších.

Ženy

Michaela Kalivodová

Z + M = VSL

Michaela Kalivodová (*1. 5. 1990). Absolvovala bakalářský obor český jazyk a literatura na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V roce 2016 jí ještě pod dívčím jménem Kašičková vyšla básnická sbírka Největší

Z + M = VSL

(dvě kapitoly z delší prózy)

Sekaná, co nikdy nepraskne (normálně!)

Kynutý buchty, perník s polevou, koleno, žebírka, sekaná, domácí chleba, hořčice a kyselý okurky. Pivo chybí, na zapití by se fakt hodilo, ale u nás v práci je zásadový vedení, no jo no.

Hanka s údivem označuje výběr citronový polevy jakožto „zvláštní".

„Já to miluju! Perník a citronovka, to ksobě patří."

„Jako jó... Ale spíš když se ti nechce kupovat máslo a čokoláda," nesouhlasí se mnou Hana. „Ale jako nic ve zlym samozřejmě, každej ať jede podle svejch možností..."

Vůbec přitom není na místě naznačovat šetrnost nebo chamtivost. Někdo na narozeniny dovalí s pár oschlejma chlebíčkama a šmitec. (Hana ne, nutno přiznat, že ona pořádá hostiny, za který by se nemusela stydět britská královna.) Při pohledu na dnešní obžerství je ale jasný, že pokud chce někdo ušetřit, Šárka to rozhodně není.

Hana se ale nezdráhá v otravování nezdolně pokračovat. Perník nechá bejt a vezme si na paškál plněnou mletou, ze který štítivě vybírá slaninu. Žvejká, jako by jí něco v soustu překáželo, nicméně jako že to s dvořilostí sobě vlastní spořádá. „Holky, mně normálně sekaná nikdy nepraskne," vytahuje se a kriticky pozoruje nakrájený dílky na tácku.

„Moje babička říkávala, že to praská dobrotou," přispěchám podruhé na pomoc oslavenkyni Šárce a spiklenecky na ni mrknu.

„Jó? Nepovidej," protáčí oči v sloup Hana a tváří se, že nikdy neslyšela větší kravinu. „Mně, čoveče, nikdy sekačka nepraskne."

„Né? Nepovidej," divím se teatrálně, ale ona ve svý nadutosti nic nechápe.

„No fakt, hele. Zaprvý – žádný ošizený sračky z TESCA. Ani řezníkům já neveřim. Musíš si maso umlít doma! To je základ. Dále – chce to určitě aspoň pět minut hnětení, pak nabrat a párkrát s tim bouchnout. Tohleto maso nesnese vzduch. Nebo ti prostě praskne," vrhá opět významný pohledy na vejce mírně se vydouvající z mletýho masa.

„To je jedno," je to trapný i Mirkovi z obchodního. „Prasklý neprasklý, je to prostě kurva dobrý žrádlo," pochvaluje si s plnou pusou.

„Mně nepraskne nikdy nic, čoveče," opakuje Hana vytrvale. Jako zaseklá deska. „Normálně Kája měla u nějaký kamarádky trhance nebo co a chtěla to pak po mně, já řikam, udělam ty trhance z palačinek. A já je normálně neuměla udělat potrhaný. Ať se snažim, jak se snažim..."

„Tobě normálně nikdy nic nepraskne ani se nepotrhá, viď. Ať se snažíš, jak se snažíš," dokončuju její větu velmi vážným, až obřadním tónem.

Celá kuchyňka – kromě Lucie a Renaty, samozřejmě – se uchichtává, jenom Haně nic nedochází a vděčně se na mě dívá: „No fakt, normálně!"

kočka z tohohle kanclu v Nakladatelství Petr Štengl. V roce 2019 vydala knížku pro děti Medový medvídek v nakladatelství Agentura Krigl. Publikovala v několika periodikách. Žije s rodinou v Praze.

Šárka mi o minutu později v kanclu nad kafem a buchtou šeptá, proč se na ni nevykašlu a jestli mi to za to stojí. Stojí. „Tě nevyrazila jenom proto, že tvoje komentáře většinou nechápe. Až se jí jednou rozsvítí, budeš si muset hledat flek," vyhrožuje.

„Tý že se rozsvítí, jo? Zapomeň," řeknu a jdu si do kuchyňky ještě pro buchtu.

Hana u lednice něco důležitě vykládá Mirkovi. Za mák ho to nezajímá, ale vydrží prázdným pohledem sledovat Hanin mobil. Tý jen kmitají prsty a jako by cítila Mirkův jen předstíranej zájem, cpe mu mobil těsně před oči. Mirerk nešťastně zamžourá. Copak asi musí povinně obdivovat? Kájiny fotky z gymnastiky? Nebo Haninu kompaktní sekanou...? Káju na koni? Hanu, jak krájí Káje dávno školou povinný chleba na domečky? Momentku, jak Hana dává do mrazáku zdravý jogurty, aby sebe a rodinu důmyslně ošidila? Pak to jedí – jak se tuhle chlubila – jako zmrzlinu a „normálně" vůbec netloustnou.

„Hele, Zuzko," zvedne Hana najednou oči od mobilu. Mirek se od ní s úlevou minimálně o dva metry odtáhne.

„Ano?" opáčím se sladkým úsměvem.

„Zuzko, nic mi do toho teda neni, jo. Ale že ty tady furt normálně chroupeš zeleninu jako králik, přílohy nic, maso nic, a pak se dojídáš pečivem a buchtama," ukazuje prstem na tvarohovou, kterou svírám v ruce.

„Jéžiš, dejte pokoj, zas ňáký diety," opouští Mirek kuchyňku a snaží se tvářit hrozně otráveně. Určitě je štěstím bez sebe, že jsem ho nechtěně vysvobodila z Hančiných spárů.

„No jak říkám, nic mi do toho neni. Ale..." zamíří významně pohledem na moje boky. Pak od nich jako by silou vůle, jen z čirý ohleduplnosti, oči odtrhne a zadívá se mi zas do tváře. „Víš... Jako že by ti bylo líp... No, bylo by zdravější zařadit normálně bílkoviny a třeba rejži nebo těstoviny. Než pak sladký. Ale nic mi do toho neni..."

Na mě si ovšem nepřijde. V mžiku mám připravenou pohotovou odpověď. „A nechceš mi chystat krabičky?" usměju se líbezně. „Víš, když se takhle vyznáš a hodně o tom víš. Jsi tak krásně štíhlá," vykládám falešně a úlisně. „Já bych ti platila za suroviny, elektriku nebo plyn, za vodu i za práci."

Trošku zrudne, pak ze sebe vytlačí zvuk podobný smíchu. Svraští čelo. „Na moje služby bys, Zuzi, neměla," řekne nakonec.

A za blbce jsem i přes to, že to vypadalo nadějně, zase jenom já.

Buchtu, i když vynikající, žvýkám absolutně bez chuti. Před Hanou a jejíma největšíma patolízalkama, Lucií a Renatou, který pořád oxidujou v kuchyňce (ale nekonzumujou asi dle Haniny předchozí rady sladký!) dělám, jak jsem v pohodě a ještě na Hanu hodím pobavenej úsměv, jako že tenhle vtip se jí opravdu povedl. Renata pak začne rozebírat názory Petra Havlíčka, já konečně dožvejkám, jdu si na záchod umejt obličej studenou vodu, štípnu se do tváří, abych měla lepší barvu a mažu zpátky k počítači.

„Zuzko?"

„No?"

„Tobě ta kráva zas něco řekla, viď," stará se po chvíli zúčastněně Šárka.

„Co? Proč? Vůbec," lžu, jako když tiskne.

„Že jseš jak přešlá mrazem. Takhle najednou..." správně dedukuje milá kolegyně.

„Prosim tebe. Nic. Jenom na mě nezbyla tvoje prasklá sekaná," mrknu na ni.

„Vole," hodí po mě svůj diář.

Nesdílet kancelář zrovna s ní, už jsem to zabalila dávno.

Stejně tu výpoveď nedám

Prej dávno. Haha.

Suma sumárum mi ovšem nezbejvá nic než tvrdout dál v tomhle ofisu, kterej jsem si našla na prace.cz už před čtyřmi lety. Nebo on si našel mě a já z lenosti a pohodlnosti už na prace.cz po ničem novým nekoukám.

A sedět s idotskou Renatou nebo stejně idiotskou Luckou, stejně tu výpověď nedám, protože kde se upíchnout, kde sehant flek. I když je nezaměstnanost nula nula nic, holka s konzervatoří bez vidiny pěvecký kariéry bude tvrdnout leda ve více či méně ujetým ofisu u kratších nebo delších excelovejch tabulech. V lepším případě. V horším nějaká hospoda, kde ženskou klidně na prahu sedmdesátky, hlavně že má kozy, osáhavaj ožralý štamgasti. Ale zas tam jsou dýška, že jo. No jo. Nebo co trochu noblesnější kavárna...? To je fuk, stejně práci nevyměnim.

Na žádnou státní konzervatoř jsem se po základce nedostala. Taťka mi platil soukromou, asi nejlepší ze soukromých v Praze, ale když jsem to srovnala s nárokama kamarádky, co chodila na státní, viděla jsem, že naše šance na úspěch jsou dost

limitovaný. I ty stáže a možnosti... Ještě po absolutoriu jsem utrácela nehorázný peníze u třech vyhlášenejch lektorů, ale po dvou letech na volný noze, kdy jsem kolikrát počítala stylem OK, vložky budu měnit co nejmíň, koupim pytlík čočky, udělám z půlky polívku, až jí dojim, z druhý půllky čočku nakyselo, zajdu k babičce, ona mi vnutí domácí vajíčka jako vždycky, kyselý okurky třeba taky, na uzeninu není, tak holt příště. Nikdy jsem si nepůjčovala, hanba by mě fackovala. Ani u rodičů, to vůbec – tátovi bych nemohla přiznat, že se jeho několikaletý investice vůbec, ale vůbec nevracej.

S kapelou hrajem jenom sem tam o víkendech – ehm, asi jednou měsíčně, abych byla upřímná – a skoro výhradně na něčích narozkách nebo oslavách známejch našich známejch a spíš jenom o plesový sezóně můžu říct, že je to trošku slušnej vedlejšák. Už de facto ani nezkoušíme a vlastní písničky občas – snad dovedně a nenásilně – vsuneme mezi ty převzatý, který v repertoáru nabízíme na webovkách. Ambice na prezentaci vlastní tvorby je už v prdeli, je jen otázka času, kdy vymažem i to málo mezi tím převzatým. Když chce někdo zahrát něco na požádání, většinou je to taky furt dokola to samý, takže jen málokdy říkáme „sorry, neumíme“. Kromě Michala Davida, toho prostě nehrajeme ze zásady! Ale když o kapele vyprávím tátovi, vždycky to maličko (nebo víc) přeženu, aby měl radost.

„Zuzi, hráli jste You Shook me all night all long?“

Táta je takovej ten zarytej venkovskej rocker, co mu tričko s nápisem KISS nebo AC/DC obepíná pivní pupek, a kterýmu tyhle kapely hrajou u vaření, u mytí oken, v garáži i v autě.

„Jasně, taťko.“

„Lidi šíleli, viď,“ pousměje se pyšně.

„To víš,“ lžu, ani už se nečervenám.

„A hráli jste i tu verzi od Arakainů?“

„Jojo.“

„Neudělat si ve srovnání s Bílou vostudu je sakra těžký, co.“

„Ani mi nemluv.“

„A co I was made for loving you?“

„Tu ne, tati.“ Přijde mi podezřelý mu tvrdit, že jsme hráli všechny jeho tři oblíbený pecky. Lhaní taky jenom vocaď pocaď. „Lidi to maj beznadějně spojený s těma kissáckejma kostýmama a kluky k těmhle šílenostem nepřesvědčim. To by neoblíkli,“ vymýšlím si.

„Aha...“ posmutní táta. Kdyby chudák věděl, že jsem zpívala Láska má veľa podôb. A ještě jsem přidávala! „Jdeš se podívat na mámu?“

„Jdu,“ říkám s přesdtíraným úsměvem, dopíjím překapávaný kafe a pokládám hrneček se srdíčkem, ten, co mám už od puberty, na stůl. Koleček od mokrýho je tam dost, takže je to jedno.

D
ěti a m
lad
í lidé

Až přijde Ona

Až přijde Konečná
a já tam nebudu,
to si zas utrhnu
pěkňoučkou ostudu.

Jí však, což nemilé,
mrzet to bude moc,
že jsem si nevzpomněl,
nepřišel od Vánoc.

Nemohu vždycky plout
sám proti větru,
ona je svící mou
v tenoučkém svetru.

Já bych jí zahřát chtěl,
neb je jí chladno,
svetr ač krásný je,
profoukne snadno.

Sám sebe zahřívat
budu už zbytečně,
v lednu mám pobývat,
tam na té konečné.

Ladislav Pavel Irát
Lyrika

Děti

Proč si chcete, krásná ženo
oči Vaše vyplakat?
vždyť sama nevěříte tomu,
že Vás nemá nikdo rád!

A přesto je to krásné snění,
o domově, o parku,
o muži, co je i není,
o mužích všech ve spánku!

Hej, Vy, krásná milá ženo,
Vaše srdce upřímné
nedovolí Vám si přiznat,
co si jiný povšimne.

Vaši muži – první, druhý...
nejsou vůbec neteční,
Také nejsou nikdy hrubí,
ale ani skuteční.

Hej Vy krásná hodná ženo,
vezměte nás na milost!
Já si zpívám Vaše jméno,
jen tak, denně, pro radost.

Proč Vy, krásko milovaná,
nenecháte plavat už,
svůj strach, stud a celou mysl,
když k Vám přijde živý muž?

Hej, Vy, ženy našich srdcí,
přestaňte se mužů bát
jsou to muži Vašich dětí,
je třeba je milovat!

Milenci

Jak moje milá zůstane se mnou,
tancuje pro radost, pro chvíli jemnou,
a její radost nezná pak mezí,
kdo nezná to, ať hned pryč běží!

Tancuje má milá, tancuje se mnou,
zůstane chviličku, na chvilku temnou,
a potom má milá v kole se točí,
jiný už svírá ji, bere ji v oči.

Je však cos jiného v tom tanci druhém,
ráda by dala vše, bortí se studem.
Ráda by rozdala všem lidem radost,
by sebe neznala, plamenná žádost!

Tak se to nedělá má krásná milá,
nejdřív svůj klid mít, v tom je ta síla,
pak teprv nalezneš v radosti jiných,
to správné těšení lidí všech milých.

Dívka, cívka...

Tvrdohlová dívka,
co si hlavu staví,
neví často (Cívka),
že se neopraví.

Tvrdohlavý muž pak
má s ní mnoho práce,
on se taky nezdá (Nůž),
je to někdy láce.

Možná by se dalo,
přijít s něčím novým,
o by se pak dalo
s cívkou, nožem snovým?

Nechme už ten milý
surrealismus spát
feminismus čilý
nám nepomohl. Snad?

A přesto, jaky obraz!
Dívka, cívka, nůž...
kdo nezná ten odvaz,
nepochopí ho už.

Josef Soukal
Pro děti

OTUŽILCI

Otužilci otužilí
u Vltavy s Otou žili,
tužili se ze všech sil,
až se Ota otužil.

Už je Ota otužilý,
ve Vltavě každou chvíli
s ostatními vodu čeří,
nevadí, že trochu sněží…

HROCH

Na každém šprochu,
pravdy je trochu;
proto se, hochu,
vyhýbej hrochu:

Provází ho hrozný
rachot, rámus, ryk
– on je totiž těžký,
těžký cholerik…

ZVONCI ZELENÍ

Malinkatí, zelení,
hopsají a nelení.
Potkávám je – jako vrabce –
u nás doma na zahrádce.
Zazpívají dzi-dzi-dzi
a zas zmizí v povětří.
Kdo nevěří, ať k nám běží,
přesvědčit se nelení –
brzy zjistí, oč tu běží –
jsou tu zvonci zelení.

NA SAVANÍ DÁLNICI

Na savaní dálnici
dejte přednost slonici,
hrošici či zebřici
– jinak se váš život změní
v jepičí…

O KOMÍNĚ

Komín mívá třeba patu.
Odtud míří do oblaků,
zblízka vídá hejna ptáků…
A svět často ukřičený
pro něj jen jak moře šumí.
On sám umí být jen němý.
Proto je rád obydlený
– tímhle jsem si zcela jist –
kolébkami čapích hnízd.

O KAMENI

Řeknete: Být kamenem,
to my taky dovedem:

To si jen tak spočíváte,
trčíte a naslouchάte
lidem, co vás znavení
využili k sezení.

Občas přitom zacinká
slovo, kterým maminka
pohladí své zlobidlo,
když ho řádit napadlo.

Jindy vyslechnete story,
co se hodí pro horory –
to pak i to kamení
hrůzou skoro zkamení.

SYSLI

Sysel rád si zrní syslí,
to je prostě osud syslí.
Aspoň si to lidé myslí,
v Litovli i v Litomyšli.

Dobře žije ten, kdo syslí –
občas právě takhle smýšlí
tvorové, co jsou jak sysli,
v Litovli i v Litomyšli.

No, a tak si nasyslí
všechno, co si usmyslí.
O jiném už nepřemýšlí
v Litovli i v Litomyšli.

Mýlí se však velice
syslové či syslice,
že je život syslení:
Nasyslit si můžeš všechno,
jen ne trochu myšlení.

Dovětek:

Pro pořádek, vážení:
Píší lidé učení,
že se šíří nesmysly –
sysli totiž nesyslí!

Kdo rád něco hromadí,
ať se s křečky poradí…

SLONÍ PAMĚŤ

Říká se: Má paměť jako slon.
Protože slon
šlape si světem spoustu let
a vzpomínek má možná milion.
A jistě vzpomněl by si hned,
jak viděl malé kluky dovádět –
kluky, kteří mají vnuky,
kteří mají dneska spoustu let…
Ač nejsem slon, tak umím nazpaměť
– a to si pamatujte, kluci i vy holčičky –
že na planetě žijí sloni pralesní,
afričtí a indičtí.

KŮŇ

Kůň je elegantní zvíře –
má ladný krk i bok i krok.
A nemýlí se lidé znalí, tvrdí-li,
že bývá to tvor ušlechtilý;
jen někdy, když má slabou chvíli,
a nebo jste ho něčím poplašili,
ukáže svoji koňskou sílu –
pak kope jako kůň
a nebo pokouše.

Koně jsou prý hlavně na okrasu.
Spíš však objevíš v nich prostou krásu –
jsou pro lidi, co tu krásu vidí.
A kdo má rád vraníky, bělouše,
ten v životě většinou nekouše.

OSLÍK SI HLEDÁ OSLIČKU

Hledá si oslík osličku,
chtěl by jí říkat mazlíčku
a jiná pěkná něžná slova
tak jako jistý Casanova.

Promysli si všechno znova!
Ten tvůj slavný Casanova
byl jen svůdce, hloupý osel,
kam bys jeho cestou došel?

Všude zasel jenom svízel –
zlomil srdce, a pak zmizel…
Ty chceš mít jen jednu rád,
a té jedné pusu dát

(při puse se červenat).

Upřímnou, jemnou oslí tvář
zklamal by jenom satanáš!
Až skončí zima, přijde máj,
uvidíš jednou pěknou stáj

a zakoukáš se chviličku:
Vítám tě, milý oslíčku!

SLUNCE SVÍTÍ

Dneska krásně
slunce svítí,
tak mu prosím
nastav tvář.
Ať tvář taky
slunce cítí,
ať pochytá
jeho zář.

Slunce svítí,
tak mu prosím
nastav záda;
záda mají
teplo ráda.
Ale pozor
na ováda!
Na neřáda…

Slunce svítí,
tak se raduj:
v jeho záři
tváře září.
Ale pozor
na komáři!
na komáří
bodnutí –
to se záře
ztratí z tváře
a z úst cosi
vyletí…

(Co? To není
pro děti.)

SLUNEČNÍK A SLUNEČNICE

A nebojím se vůbec říci,
že pan Slunečník a paní Slunečnice
mají doma slunce nepoměrně více
než obyčejní smrtelníci.

Stejně tak řekněme si bez vytáček,
že jako každý z otců nebo matek,
volají na své slunečničky
nebo slunečníčky:
Nezapomeňte na deštníčky!
(co kdyby šel kolem soused Mráček...)

TO BYLA JEDNOU ČERNÁ NOC

To byla jednou černá noc.
Měsíček čekal na půlnoc;
vyklouznul ze tmy jak ze skluzavky
jediným sklouznutím smazal mraky.
Rázem se všechno projasnilo.
A mně se potom krásně snilo.

MRAKY ROSTOU NAHORU

Mraky rostou nahoru,
obrůstají oblohu.

Co se skrývá nahoře
v zamračené obloze?

Asi těžký déšť, a rachot po zahřmění,
asi trocha tmy, tak jako po setmění;

do toho pak náhlá záře blesku –
budeme se bát až do rozbřesku...

D

ěti a m

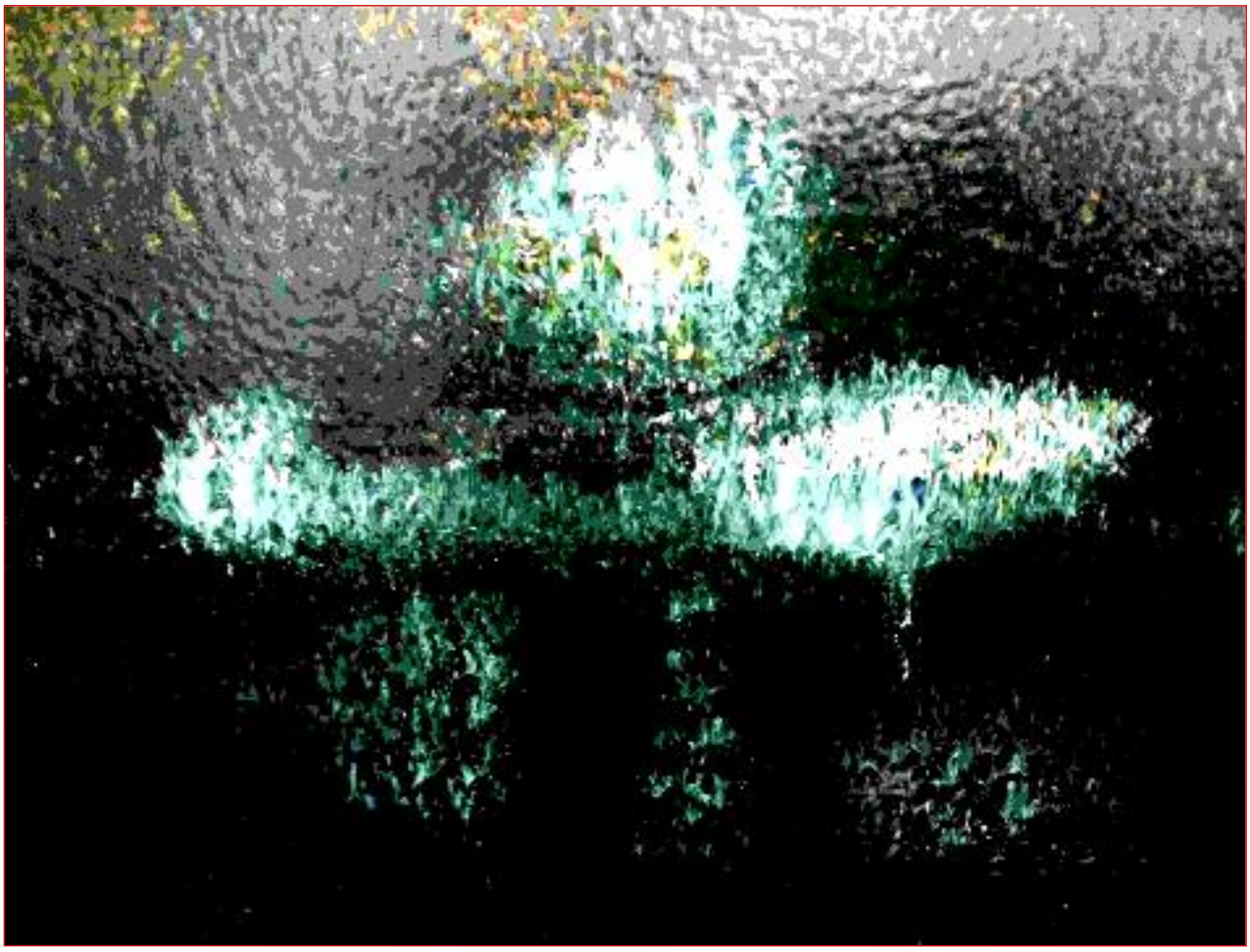
lad

í lide

Petr Štengl
Skrytý půvab prvního stupně

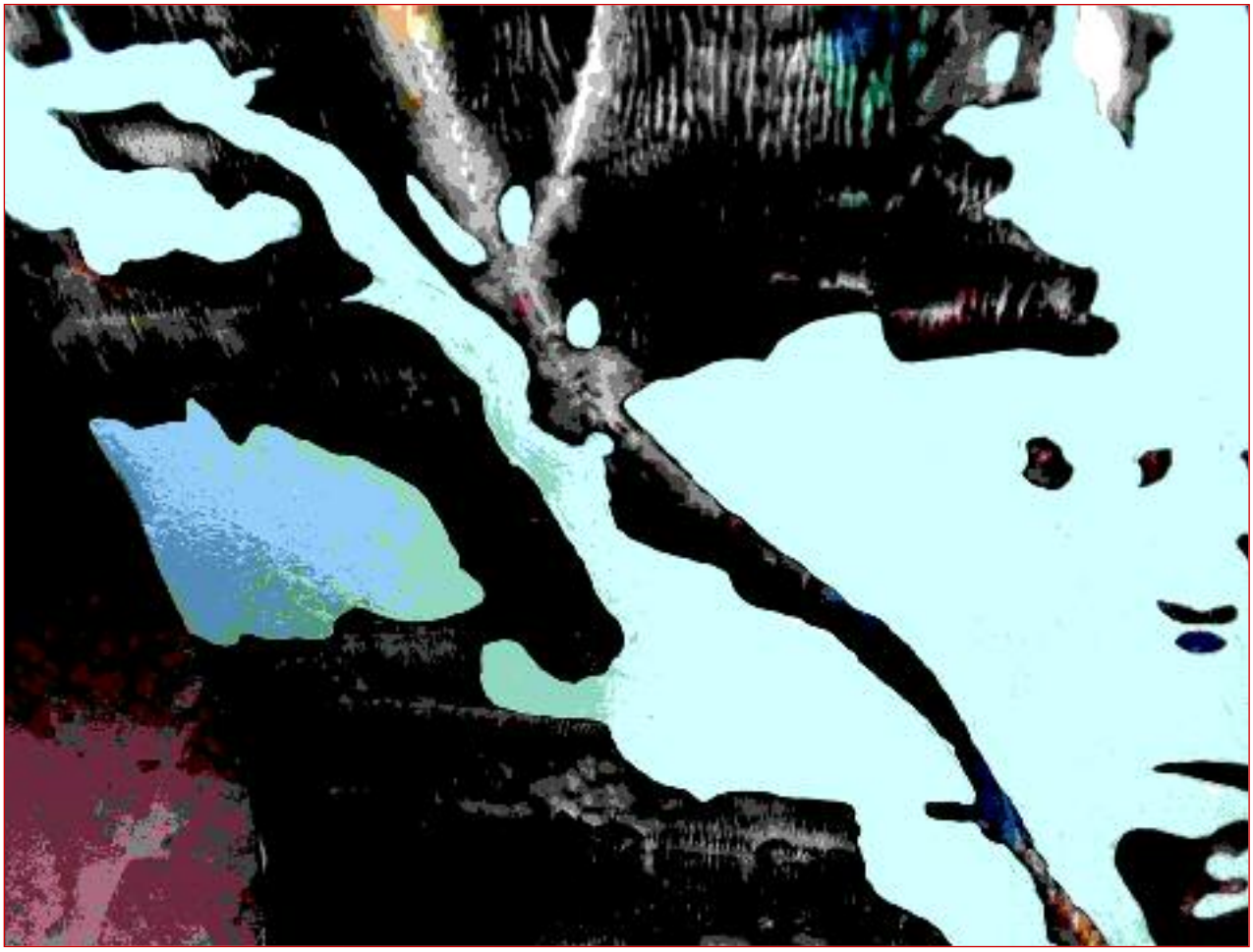

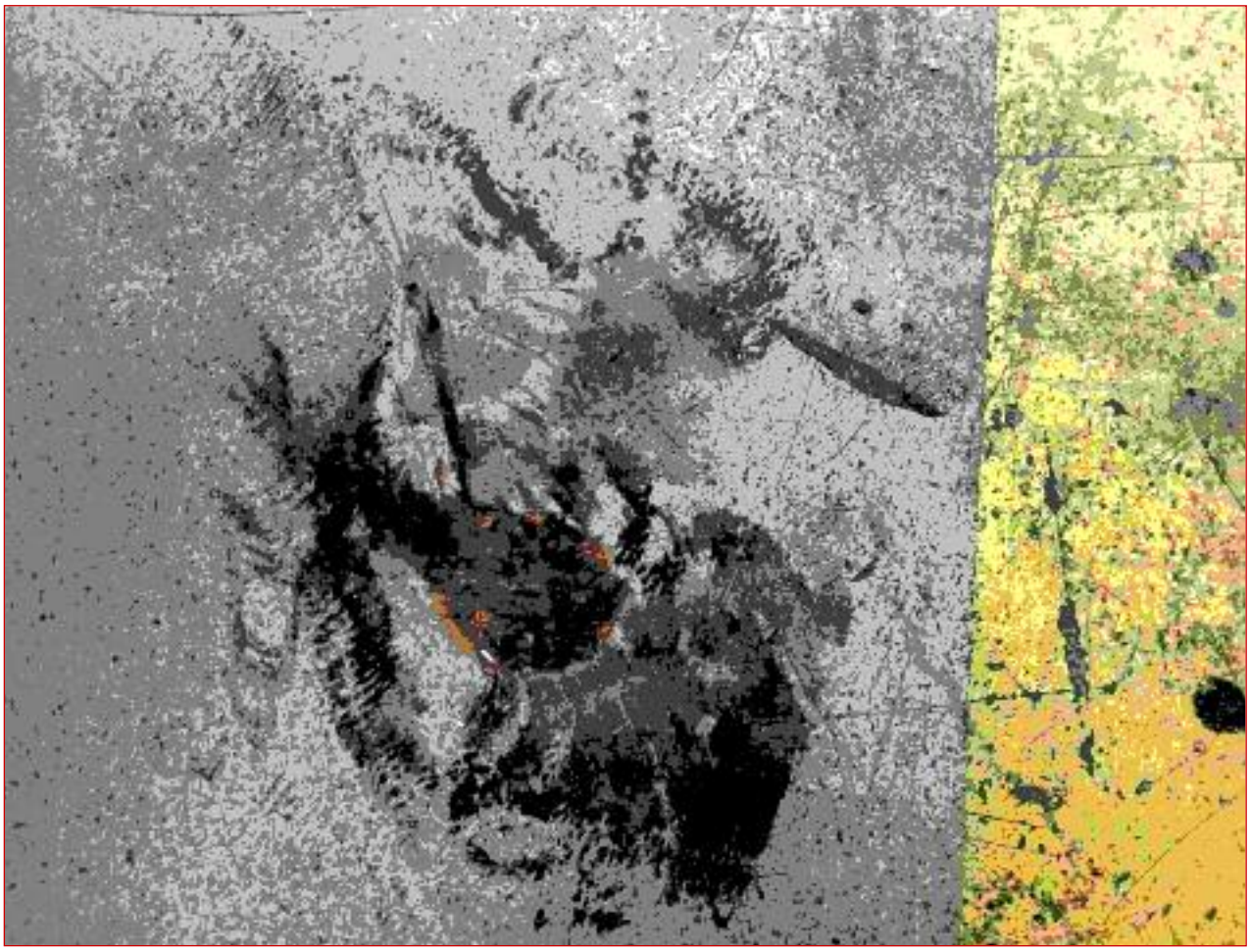

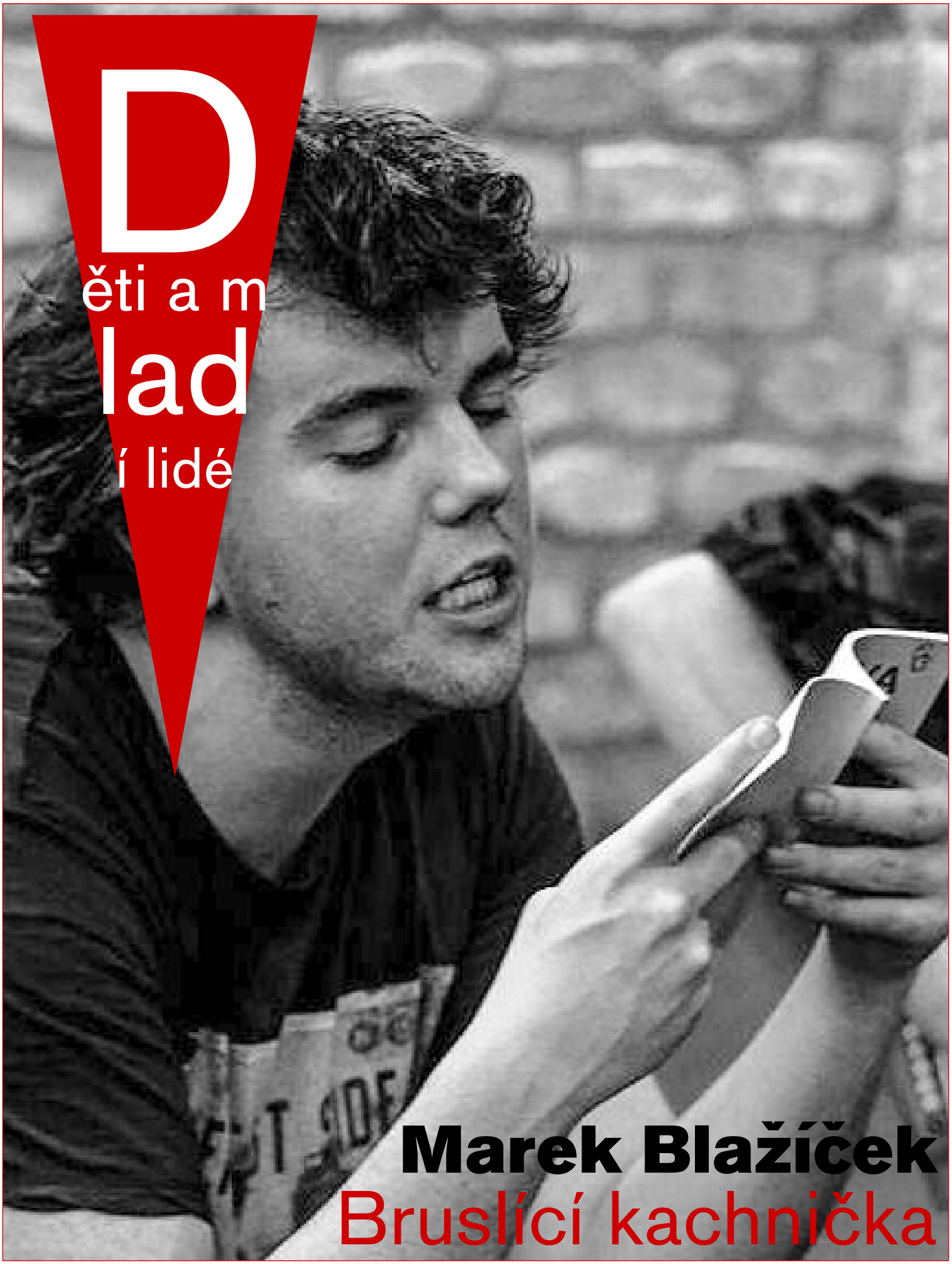

Děti a mladí lidé

Marek Blažíček
Bruslící kachnička

(*1995). Redaktor, scenárista, humorista a (věčný) student. Žije v Praze. V listopadu 2018 vyšla jeho prozaická prvotina *U piva se nemluví*.

Bruslící kachnička, tak říkáme s Jeníčkem našemu ideálu dívky. Taková bruslící kachnička totiž s největší pravděpodobností neexistuje. Možná tak nějaká ta kachna. Přesto se nám s Jendou stává, že se občas jeden druhého s jistou nadějí v hlase ptáme: „A co tamta? Ta nezabruslí?“

„Nezabruslí, nezabruslí,“ odpovídá vždycky druhý.

Ale tahle by mohla, projíždí mi hlavou, když zahlídnu v metru neznámou slečnu. Srší z ní cosi magického.

Jakýsi půvab.

Něco dosud nepoznaného.

Čím to bude? ptám se sice sám sebe, ale zároveň to moc dobře vím: má legíny.

Slečna nastupuje do stejného vagónu jako já.

Pár stanic opatrně přešlapuji na místě, ale pak se nekompromisně vydávám za ní. Připadám si jako ve snách. Už skoro přicházím k ní, když se na mě upřeně zadívá a usměje se. Úsměv odhaluje chybějící zub, teprve teď vidím, že jde o asi šedesátiletou ženštinu.

„Čím starší slípka, tím silnější polívčička,“ přijde mi jako už tolikrát na mysl citát Komisaře Durmana z Mlýnu na mumie.

Bábuška po mně lascivně mrkne, ale pak vystupuje.

Možná, že je to takhle lepší.

Stejně by nezabruslila.

Vzhledem k přicházejícímu jaru se ovšem nenechám jen tak odradit. Takže když si to o týden později štráduji parkem u Karlova náměstí a zahlédnu onu pověstnou prostitutku, která mi už několikrát nabízela „službičku“, vzrušeně polknu. Přiblížím se k ní.

I dneska začíná svoje vystoupení stejně: „Ahoj, prosimtě nemáš cigaretu?“

Pokouším se jí zadívat do šilhajících očí, ale po pár sekundách tohle snažení vzdávám.

„Tady máte.“

„Díky, hele a nemáš ještě jednu?“

Dávám jí tedy ještě jednu.

Děvucha hodí hlavou a nasadí tón, který asi považuje za svůj nejsvůdnější: „A nechtěl bys… něco?“

Nedá mi to a zkusmo vystřelím: „No… zabruslila byste mi?“

Prostitutce se protočí oči, takže to chvilku vypadá, že kouká normálně. Pak se asi trochu uklidní, sebere z chodníku svou spodní čelist, která jí tam spadla a odchází.

Na jaře prostě asi nikdo nezabruslí.

Vzhledem k přicházejícímu jaru se ovšem nenechám jen tak odradit. Takže když si to o týden později štráduji parkem u Karlova náměstí a zahlédnu onu pověstnou prostitutku, která mi už několikrát nabízela „službičku“, vzrušeně polknu. Přiblížím se k ní.

Ladění komorního slova
V přírodním reaktoru asociací stojí elektrický sloup
Sazenice dnů
Hra stropu na světelné květy
Kytice odložená do umyvadla

Marian Karlický
Bezdrátová symfonie

Chaos v pramenitých vlasech

Voňavý dech dívek
Tornádo těl v hmatové opeře
Mlčel pohybem kyvadla
Touláš se v trávě s kaligrafickým razítkem
Notový part s vlajícími stíny

Krátký život v dlouhém rozepínání šatů
Rozlehlý papír posetý vesnicemi
Obloha s uzly ptáků
Na ruce mi tikají hodinky, u Tvé paže
Růženec pohlazení a doteků

Problém utržené hlavy
Jdeme noční vzducholodí
Pootevřené dveře a nástěnné obrazy
Žirafa mraků
Končí vyzvánění nohami

Báseň bez včel
Fanfáry stromů
Čmáranice ptáků
Bůh Ra se vrací mezi stíny

Chronos v živé vodě

Zamilovaný do nezamilované
Vlajícími prapory maloval vítr
Oči se Ti schovaly ve tváři
Oáza těla v poušti schodů
Báseň v demisi

Terč zapomínání
Jásot vln v slabice pobřeží
Přiběhl na koni k příběhům
Vpleteni do hadů pleteme dívkám copy
S ozvěnou si nerozuměl

Neochočená láska
Podnebesí v jarním dnu
Karavana slov v polopoušti aktů
Ztrácel se ve své podobě a vracel se
neviditelný
Hnízdo rukou

Obrať tvář dovnitř!
Odkapávání ....
Jsi rozpuštěna svými vlasy
V půdorysu jsou sedmikrásky
Na skok v hlavě

Erebos v zavřené knize

Socha básně
Deštník vteřin
Kresba tuší v předtuše pevniny
Otáčej se na otáčivé židli v epicyklech
Tětiva snění

Existence Já
Hřbety údolí jak rozeznělých strun
Plameny rukou kolem kazatele
Let vlasů bez přistání
Otvory všech barev

Vykutálené kolo
V nahromaděné vůni vyšly hvězdy
Sčítání Tvých vlasů pokračuje
Oceán ženských vln
Vmíchán do barev

Koupající se vítr se rozezněl
Zákulisí obzoru
Rytmický zápas kyvadla s člověkem
Oči k zemi jak zvony vidění
Vzdalujeme se od elektrické zásuvky

Éós na stokilové hoře

Skok do stěny
Plující ostrovy a pevnina mraků
Žebříky žebraly u telegrafních sloupů
Ideální kostra se vdala

Zvedám hlavu šroubu

Labyrint roviny
Podzim se skokem do dálky
Krabice s pootevřeným víkem ještě dýchá
Klíčíme klíče

Útěk mezi kuželky

Svátost svíce
Obloha zvedá hlavu héliem
Navlékl jsem oči kolem Tvého krku
Řeka ve své vaně

Glosy útočí

Návrat větru
Nezachráněný člověk stál na pevné zemi
Trčely jen zvony děr
Ke konečkům prstů konečky řek

Vykopni botu!
Květy vyletěly z úlů

Muži

Ivan Jemelka

Stevardka

Mám sraz. S dámou o dvacet let mladší. Nosí pití na zámořský lodi. Vodskočila si ze světa mahagonu a desetivrstvýho laku. Že do Prahy na prázdniny. Dítě bejvalýho kamaráda. Kdysi prej byla do mě zamilovaná. Uvidí mě ráda. Něco rezervovala, tak tam jdu. Je to na Široký. Koukám, adresa sedí. Dveře samý sklo a železo, v kořenáčích hořej fakule, vypadá to na kouzelnický představení. Tak nevím. Votálím, najednou je vidím. Bezdáče. V takovým výklenku. Dva a spěj na papundeklu. Tím je to vyřešený. Po panáku beru tý vodkvetlý barbí kapitánskou čepici a vybírám. Na ty, co bydlej támhle pod voknem, vokazuju. Pinglové jsou ve střehu, víc si netroufaj. Někdo dává, ale spíš, abych nevotravoval. Ta lodní dáma zatím zdrhá. Tak padám taky a budím ty bezdomovce, že tohle zevnitř posílaj. Zíraj na tu bílou čepici. Nějakej trik, myslej. Ani nedutaj.

Tak tahle zaoceánská lejdy už nezavolá, mě, dědkovi, kterej vypadává z role a nechápe, že na parasu se slaví, i když ten paras jde ke dnu, a ty, co voznamujou katastrofu, ty házej přes palubu.

Co teď dál. Široká je z kopce. Mezi barákama zrovna zapadá slunce. Vobloha přechází vod oranžový dole, k modrý nahoře. Tak normálně, jako když dejchneš na sklo.

Mířím k Bojovníkovi. Ulevit si tak i tak. Maruš, co tam točí pivo, vyhazuje bezdomovce akorát, když smrděj jako vovce.

V bufetu

Nahoře, na konci Široký třídy, tam, kde začíná ten lán městskej hrobů, je bufet. Jdu tam pro řízek a brambor, politej něčím mastným. Do krabičky jedna porce pro mě a dědu stačí.

Jdu a je, jak to Lhoták kreslí: Trhance marků, slunce, vánek, sem tam pruhovaný tričko, kraťasy, kecky, akorát balon nebo éro chybí.

Už jsem tam. Ten bufet, to jsou takový lepší záchody: Kachle, porculán a nerez, aby se to fajn mylo. Hlavně ale nezdržuj a dělej. Vod vchodu ke kase, teď, v poledne, stonožka a storučka – příborama a tácama třiská.

Koukám, stranou stojí paní, nijak zvláštní, jako všichni tady, ale jakoby se bála, aby něco nerozbila nebo někoho nenamíchla, a jakože to skoro na beton čeká.

Stonožka si myslí na svý a leze a třiská jaksi automaticky. Ta paní navopak vypadá totál přítomná. Jako zaostřenej foťák.

Platím a dávám bacha, abych tu mastnotu nevylil, a ta paní tam furt stojí. Pak nesu ten řízek Širokou třídou dolů a myslím na ni. A pak mě to napadá. Ta paní byla vostýchavá a vostych je, co už teď moc není a co schází.

Psaný vobrázky z Prahy

Příslib

Je teprve duben, ale jde teplá vlna. Nebe, jako když ho utřeš novým hadrem a slunce pálí skrz největším kalibrem. Jdu se teda vyložit na svah do Fuksáče. Na tu louku nad Bohoušem, co je z ní vidět na Širokou třídu a všechny ty činžáky kolem.

Je kolem jedenáctý, tak je tam na trávě akorát jeden utěrák a na něm holka, snad ani ne patnáct, takový to brčko právě narostlý trávy, po zadek vlasy, v očích ale výzvu, až to leká. Herz mi z toho hapruje, než mi to docvakává. Je to děcko, pro ni jsem bezpečně zavřenej v kleci svýho stáří. V pohodě nechává tu svojí touhou, ať si hledá tu mojí, a ať spolu vznášej nad tím parkem a tančej spolu nějaký to ujetý jamajský disko. I když jde vo dětskej vomyl, nechám to naše spiklenectví, ať se zahákne a drží. Příslib může bejt někdy skvělej tím, že se nikdy nenaplní.

Umění

(v úctě Jimu Jarmuschovi za film Paterson)

Vobíhám Fuksovy sady, poněvadž Sokolové Lhotákův stadion zavřeli. Zejtra jsou tam závody a teď se dělaj takový ty přípravy. Na tý, jako hlavní sadový, co má veprostřed ten hrob velryby, teda ty dlouhý záhony, končím, když voběhnu po šestý. Je to nahoře, u Mečlovy hospody. Spokojenej a upocenej šlapu kolem toho obrrybího rovu a koukám, že slunce už slejzá a svítí ze šikma. Svítí ze šikma a kreslí tenhle ten zlatej řez přes matku, fotra a spratka, jak ho ty dva tahaj z kočáru. Vobraz, sice živej, ale jako v nějakým památným kostelu. Z vobyčejnýho nevobyčejný. Tak takhle se teda to umění kouzlí. Aha.

Šlapu dál, až na konec tý cesty. Je tam takový náměstíčko. Uprostřed socha Václava Hraběte a kolem fialový valy nějakýho vokrasnýho roští. Na lavičce tam sedí slečna, napůl zakrytá těma fialovejma větvema. Její černý vlasy a bledej krk skrz tu fialovou prosvítaj a dole v bílejch kraťasech nohy a fialový na kramfleku boty taky. Ta slečna má na klíně hlavu dalmatínce a v ďuzně z těch fialových kytek vidím, že toho psa hladí a její nehty jsou taky fialový. Vo kus dál stojí pán a čeká. Čeká na toho dalmatince. Slečna hladí toho psa, ale mně se zdá, že jakoby hladila toho pána. Co udělá pán, to už na tomhle vobraze naživo není. Můžu vo tom akorát přemejšlet, když šlapu dál, dolů, do Šikmý. Tak i takhle se to umění dělá. Aha.

Koukám, jak vopuštěný jsou dědovy věci. Děda chybí, jako kus utržený fotky. Tak jdu ven, ale jako bych si vzal Nitrazepam. Najednou jsem v nějaký vinárně. Snad za tím kopcem nad Širokou, co jsou ty vily a dole dráha. Sedí tam mladší parta, jedna je taková vyhublá světlá kočka a vedle zlej, černej pes. Ta kočka po mě kouká.

Nacisti

Sedíme s Karlem a piknikujem. Na trávě, na tom svahu ve Fuksovejch sadech, kde se sáňkuje, ale teď je jaro. Teď by se dalo vodtamtud rozběhnout rogalo. Je to tam nad Prahu votevřený. Sedí a jen tak čumí na tom svahu spousta lidí a některý piknikujou, jako my. V papíru máme salám na kolečka, vokurky v piksle a ve flašce veltlínský zelený. Najedou připlová vzducholoď, je modrobílá jako nějaká ryba a stejně tak tichá. Lidi vstávaj, fotěj a točej a ta ryba se nese královsky nad náma. Padá na nás její stín a je to jak zatmění. Pak přepluje a plave pryč a je furt menší, jako když nějaký tý královny vlečka se táhne, až tam není nic.

Tak si zase sedáme a pokračujem v tom, co dřív. Karel hledí za tou vzducholodí, bere si salám, vokurku a cvaká vína a pak, z ničeho nic, že sociálka posílá ho na nucený práce. Prej takový nařízení, aby se darmožráčům nezkrátily žíly.

Karel pořád hledí za tou vzducholodí, a prej, že tohleto ouřednický vyznání dělá z těch bab na sociálce nacisty.

Mrtvice

Nesu pro sebe a dědu gothaj, že si ho uděláme s vocetem a cibulí, a když vodemknu, děda leží na zemi. Takže erzeta. Mrtvice a vochrnunej na půl těla.

Koukám, jak vopuštěný jsou dědovy věci. Děda chybí, jako kus utržený fotky. Tak jdu ven, ale jako bych si vzal Nitrazepam. Najednou jsem v nějaký vinárně. Snad za tím kopcem nad Širokou, co jsou ty vily a dole dráha. Sedí tam mladší parta, jedna je taková vyhublá světlá kočka a vedle zlej, černej pes. Ta kočka po mě kouká. Děda je po mrtvici, ale kouká furt a pak prej, jestli bych si nepřised. Tak já, že cokoli, a ta kočka mi dělá fleka. Parta tichne, vona se lehce tiskne a zlej hafan čumí. Potom lejou slivovici, tak já taky, a pak ta kočka, prej zdrhni. Do toho krámu na rohu. Asi ta slivovice, že dělám, co vona chce. Kočka je hned tam a tlačí mě pod regál, že ten zlej a tak dál. Tak dřepíme a čongyni zírá. Kupuje teda něco a jdeme k nám, do Šikmý.

Ve tmě vomotávaj mě vlasy i všechno vostatní a je k nezastavení. Ráno tiskneme se k sobě, jako rty, co byly dlouho zticha. Pořád je ta vychrtlá kočka. Furt angorsky hezká. Kukuč nevotřenej vo polštář. Figura nevostala v hadrech přes pelest. Skáčem nebe, peklo, ráj celou noc a vona je čerstvá, jak právě vylezlá kost.

Z ničeho nic mě mrazí, jestli s dědou není ámen a nevrátil se takhle převtělený.

V nemocnici

Jsem za dědou v nemocnici. V tý profesora Charváta na Hostovskýho náměstí. Starej špitál, tlustý zdi a všelijaký ty vozdoby. Děda leží v úzký nudli a ještě tři. Vypadá jak trosečník, uválenej, nemytej, vlasy, jakoby se držel elektriky, ale je lepší. Nesu džusy, ale von, napůl nevochrnutý huby, ať skočím pro vodku a volejovky. Tak to nesu, potkám nějakou sestru a ta hned spustí a děda se votáčí ke zdi.

Ze stromu na dvoře toho špitálu sněží. Nějaký chmýří nebo co. Poletuje to ve vzduchu. Jako takovej popel z toho bydlení s dědou v Šikmý. Myslím na něj, na dědu, jak tam leží, votočenej ke zdi, vo chlebu a mastným čaji, jak prej to vyžaduje jeho zdraví.

Lednice

Táhnem s Karlem lednici. Ta stará mu vyhořela a Karel nemá, kde chladit piva. Tu, co teď vlečem po sídlišti, vyměnil Karel za flašku lepšího vína. Neseme ji k jednomu tomu škvárobetonovýmu paneláku. Po chodníku. Taky z betonu. Je ho tam spousta, toho betonu, a když ne, tak auťáky. Pak i trocha trávy, živej plot a nějaký stromy. Sem tam člověk, ztracenej v tom, jak to Serban Savu kreslí. Karlův barák je vobří bedna s voknama ve fotbalovým dresu. Je bílej a šikmo přesto voranžovej pruh.

Páráme se teda s tou lednicí a míjí nás slečna, paní, něco mezi. Na tohle místo dobře vypadá. Tak nějak sebou dost jistá, jakože na duchu něčím fajn vyztužená. Koukáme za ní voba. Já i Karel. Vona jde napřed, nohou špracuje dveře a čeká. Netváří se nijak, prostě tam stojí. Rveme se skrz ty železný futra a děkujem a vona kejve, že jo a jde k výtahu a to samý. Pak se votočí a bere to nahoru po schodech. Samozřejmě. Bez ksichtění. Bez keců.

Jedeme tím výtahem, já a Karel s tou lednicí a jsme vohromený.

Starej špitál, tlustý zdi a všelijaký ty vozdoby. Děda leží v úzký nudli a ještě tři. Vypadá jak trosečník, uválenej, nemytej, vlasy, jakoby se držel elektriky, ale je lepší. Nesu džusy, ale von, napůl nevochrnutý huby, ať skočím pro vodku a volejovky. Tak to nesu, potkám nějakou sestru a ta hned spustí a děda se votáčí ke zdi.

Klasici –

Editovaná klasika

Štefan Švec

Jaroslav Vrchlický

Bodláčí z Parnasu

• • •

Do kostelíka, kde několik nás bylo
v bouři uhodilo;
Mě napadlo: Kdo Boha na čem krátí
že do vlastního domu tak naštvaně mlátí?

• • •

Poezie má vlastní říši
bránu k ní dřív lidem otvírala
z pramene plnou si nabrali číši
ta zněla mořem, šeptala v plyši
zpívala větrem a hromem řvala

Dnes vypouštíme odpad mdlý
na cestě k prameni prach se honí
bránu jsme minuli předpředloni
klíče nám z kapes vypadly
jsme unavení epigoni

• • •

Sny básníků jsou dívčím duším cizí,
a kdyby Dante se svou poezií ryzí
snad dnešní dívku oslovil, jak blázen stál by před ní
vždyť duše jako těla jsou dnes všední

• • •

Jen pár lidských typů stvořila příroda
a ty se opakují v tváři všech lidí
Najdeš je už od pravěku
pozměněné sem tam, někde víc
Původní rys však vždycky prokmitne

Tak jsem nedávno spatřil Medúzinu tvář
u dívky celkem banálního původu
na hlavě měla kučery jak háďata
tvář bledou, přísernou a mystickou
rty procházel škleb, patrný i v smíchu
oči jí žhnuly, zuby svítily jak perly
a kolem pusy tvrdlo němé pohrdání světem
Jen mluvit neměla! Už po dvou slovech
se rozplynulo kouzlo antiky,
co spalo v rysech tváře, ale v duši ne

• • •

Nemysli na ty, kterým jsi dal pít
a oni ti pak plivli na dno misky
nemusíš všechno v každém pochopit
žít pro mrtvé a dalekým být blízký

Buď svůj, jak svůj je starý hvozd
a když tě někdo na zem srazí
tak věz, že srnka, v trávě drozd
za mrakem orel i laň v mlází,
jsou krása daná na milost
zbav srdce plotů, zdí a hrází,
vři životem, jak země vřesem
a jarem - jsi-li les, buď lesem!

Příloha

O Jožovi z Marsu a krásné Zuzaně (nedokončený komiks)

Ivo Fencl

Když jsem byl za socialismu na vojně, psal jsem jako šílenec. Oni totiž moji mladí spolutrpitelé v Benešově u Prahy („kde kasíno pro vrahy“) a předtím i ve slovenském Breznu mé výplody skutečně četli, pochvalovali si je a žádali si další a další pokračování. Tak jsem psal a psal, plnil sešity hůlkovým písmem a ve své kanceláři je posléze spolu s lahví koňaku nadšeně studoval i náš velitel, voják z povolání četař Dobeš. Ano, ano, jednou mě sice nazval „piplalem“, ale přesto i on chtěl vědět, jak to bude dál. Dojel jsem teprve ve chvíli, kdy jsem mu půjčil dvě erotické povídky Dvacet čísel a Sexuální spojka. Řka, že jde o protistátní provokaci, dílka zabavil a nikdy víc jsem je nespatřil.

Ale ostatní sešity se neztratily a mezi nimi zůstal i čtyřiadvacetidílný komiks o m„Jožovi z Marsu“. Hlavně na začátku je ovlivněn dílem Edgara Rice Burroughse o dobrodružstvích Johna Cartera na „rudé planetě“, ale řekl bych, že se najdou i bezděčné vlivy Káji Saudka. Co se pak vystupujících postav týká, jsou vzaty rovnou z vojenského života a povětšinou pod vlastními jmény. Například Jožo Maruňjak byl z východního Slovenska, takže i mluvil jako „Východňár“. A jako muž z oné oblasti smýšlel. Byl naprosto nenapodobitelný, milovali jsme ho a v seriálu jsem jeho charakter bohužel zachytil jen částečně. I tak či právě proto se mu na dálku omlouvám, protože pevně věřím, že dosud žije. Tak jako i desátník Fary a další protagonisté mé fantasmagorie. Na jejím tvoření bylo nejtragičtější, že mě začalo extrémně bavit, i šel jsem například do odlehlé stráže, kde jsem mohl bez problémů prospat noc. Nikdo by to nepoznal! Já však nezamhouřil oka a za té noci jsem kreslil a kreslil a kreslil, zkrátka jako šílenec, a vytvořil jsem zrovna ty nejlepší díly nedlouhé ságy. Jen abych je nazítří mohl nechat kolovat po cimře.

Nikdy mě dosud ani nenapadlo tento komiks zveřejnit. Proč? Jsem soudný a vím, že kresba není nejdokonalejší. Scénář je pak možná místy až moc vázaný na konkrétní reálie mého tehdejšího života, i když je fakt, že třeba John Lennon a Jirka Schelinger s námi roku 1987 na cimře nespali.

A Zuzů? Nu, s tou jsem si psal. Byla to má gymnaziální láska a nezlomilo mě ani to, že se během mého pobytu v zeleném v pohodě vdala za někoho jiného. Tak to ale prostě chodí! Buď jezdíte na opušťáky a máte pak rodinu, nebo kreslíte jako magor a máte pak doma pár papírků s iluzí.

V HLAVNÍCH ROLÍCH:

VOJ. JOŽO MARUNIAK Z MARSU, 1. NABIJEČ TANKU „RUDY" A LABORANT „DR. SOUČKA

„STATEČNÁ ZUZU" ČAKLOŠOVÁ, ZAKLETÁ „KOVOVÁ KOČKA Z BANSKEJ ŠTIAVNICE" Z MARSU"

ČETAŘ „FARÝ „MSTITEL" Z MARSU"

DÁLE ÚČINKUJÍ:

PRAPORČÍK MARK

BARDOVÝ ČETAŘ SIMON, PŘEDSEDA FOTBALISTICKÉHO KLUBU „SIMON'S"

DEGRADOVANÝ VOJ. MIKULIC, ČLEN SCI-FI KLUBU „TYKADLA"

PODPLUKOVNÍK COŇADRYS, TELEVIZNÍ SHOWMAN

PTÁČEK & MACCIC } TERORISTICKÁ DVOJKA PLACENÁ „MARADONA'S CLUBEM"

ANTONÍN PAWLATA & MLYNČEC } „ŠIKAN DUO" DIEGA MARADONY

V EPIZODNÍCH ROLÍCH VYSTUPUJÍ NAVÍC:

JOHN LENNON, ZAVRAŽDĚNÝ ZPĚVÁK A SKLADATEL

VIRKA SCHELINGER, TRAGICKY ZESNULÁ OPORA SKUPINY FRANTY RINGO ČECHA

DR. LUDVÍK SOUČEK, ZÁHADNĚ ZEMŘELÝ ČESKÝ SPISOVATEL A PARAVĚDEC, GÉNIUS

DIEGO MARADONA, JENŽ ZALOŽIL V LÉTĚ ROKU 87 VLASTNÍ „CLUB", VRCHOLOVÝ FOTBALISTA A ZPĚVÁK

JACOB BIGGLESWORTH PŘEZDÍVANÝ KUMPÁNY OD 7. LETKY „BIGGLES OD VELBLOUDÍCH STÍHAČEK", PILOT STROJE TYPU DOUGLAS

SONNY Z BERMUD &

SERŽANT FENZEL Z ORBITÁLNÍ DRÁHY, NEJVĚTŠÍ PADOUCH VESMÍRU

V ROLI ŠELEM, MONSTER A MIMOZEMŠŤANŮ:

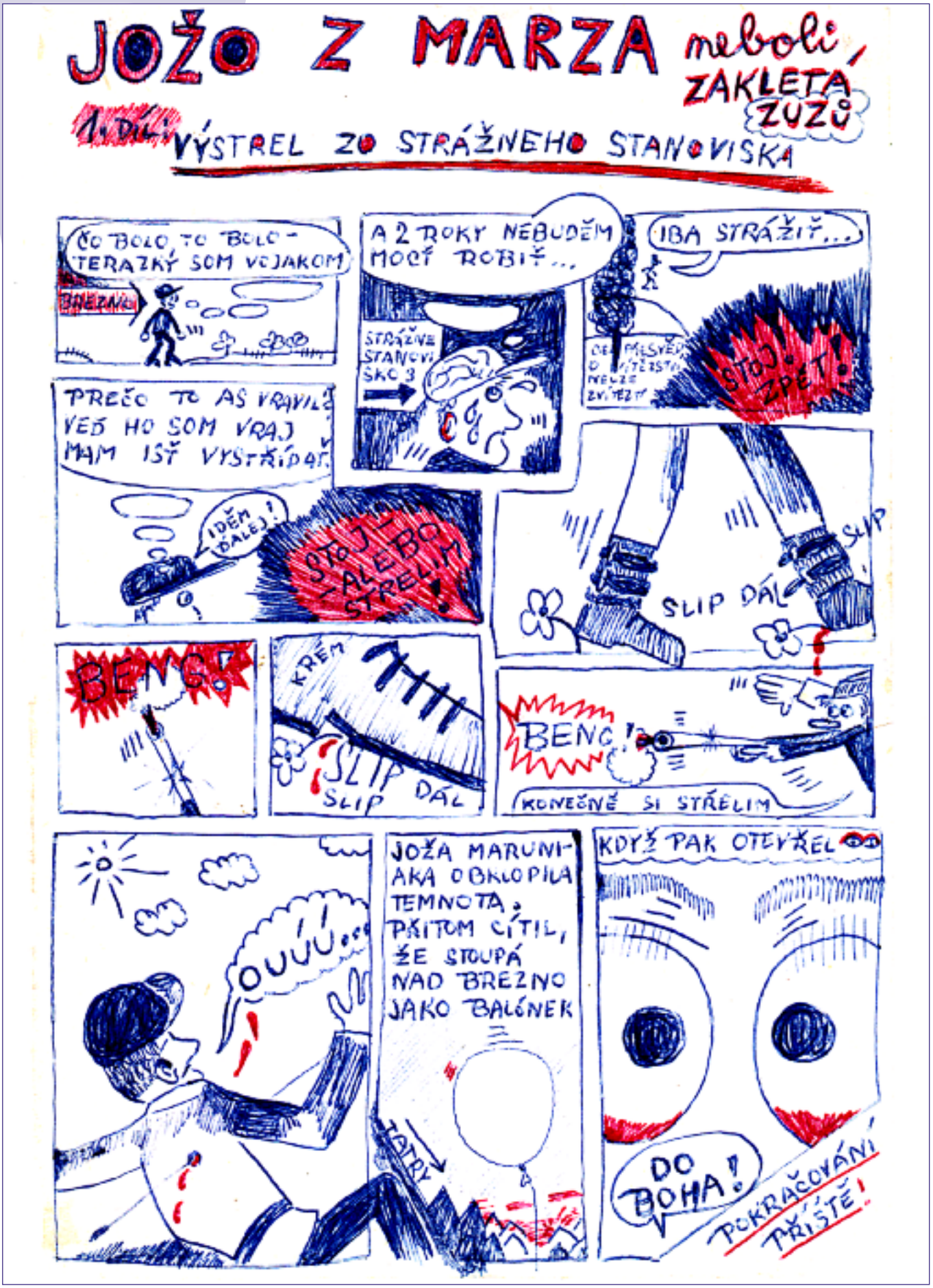
MASOŽRAVÉ SASANKY
MLASKAVÍ SKLÍPKANÍ, MARSOVSKÁ ODRŮDA TARANTULÍ
VYCVIČENÝ VELEKRT MARSU, TAMNÍ DOMÁCÍ HMYZOŽRAVEC
GORGONY, PŘÍZRAKY LÉTAJÍCÍCH HLAV Z MARSU, MYTOLOGIČTÍ NETVOŘI RODU GORGO...

&

FRANC RINGO BÖHMEN, ČESKÝ KOMIK, HEREC, FILMAŘ, SCÉNÁRISTA, BÁSNÍK, TEXTAŘ, SKLADATEL, HUDEBNÍK, ZPĚVÁK, KONFERENCIÉR, BUBENÍK, KYTARISTA, MALÍŘ, ILUSTRÁTOR, DRAMATIK, ROZHODČÍ, FOTBALISTA, SEDLÁK, TRUHLÁŘ, KAPELNÍK, PERCUSSIONISTA, OSAMĚLÝ BĚŽEC, HUMORISTA, SPISOVATEL, ŠTAMGAST A ZAKLADATEL "FAN KLUBU PENĚZ", ZARYTÝ SLÁVISTA A PŘÍTEL ANTONÍNA PÁNENKY, NÁRODNÍHO UMĚLCE KARLA GOTTA A CHRISE NORMANA (VŠE OVĚŘENO).

ČAS DĚJE: L.P. 1987 POZEMSKÉHO ČASU

MÍSTA DĚJE: Slovensko (Brezno)
rudá planeta války Mars
Francie (mezinárodní letiště v Brétzi)
Atlantik v oblasti „△ smrti"
(dimenze č. 3, 4 a 5)

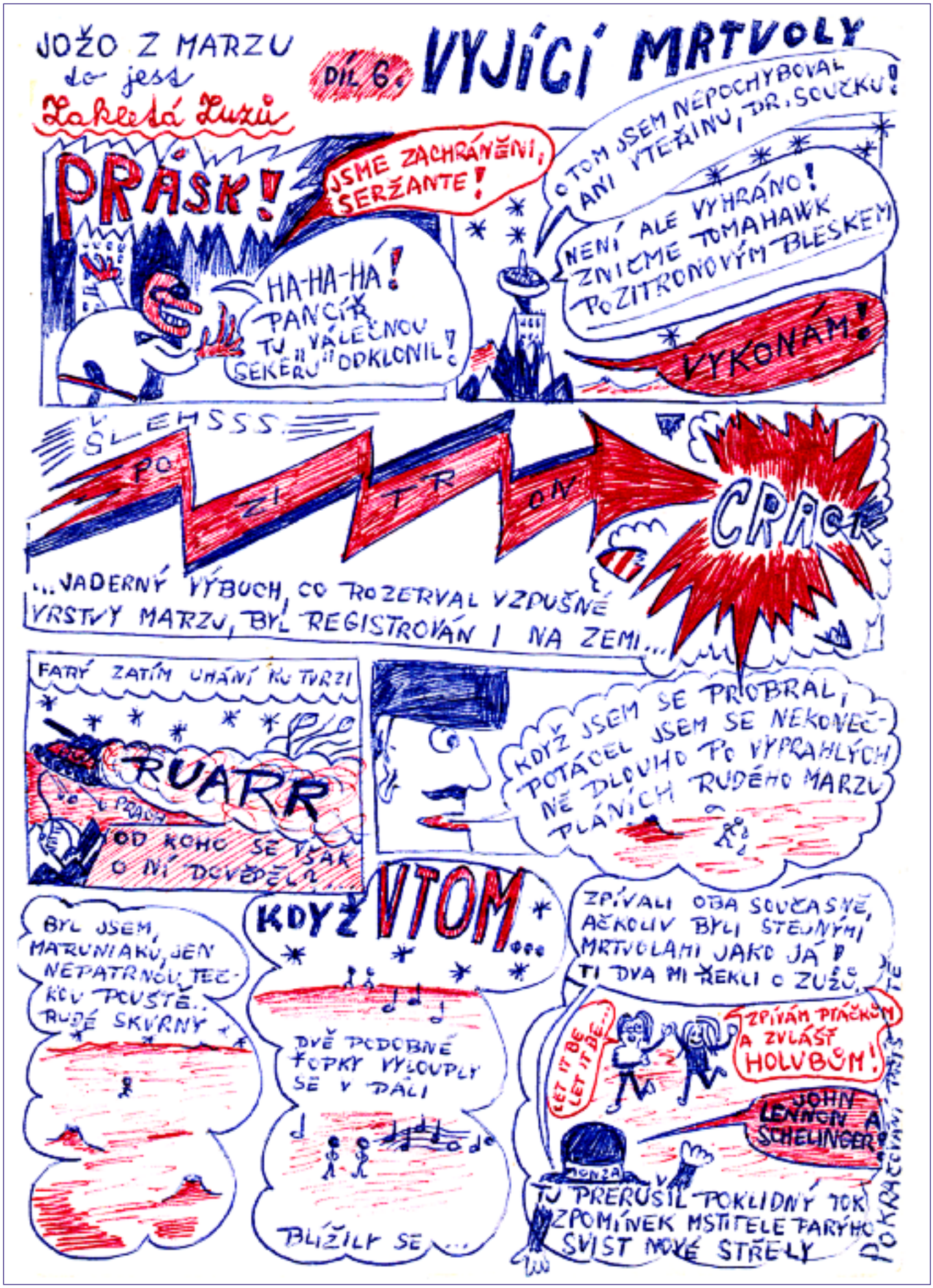

JOŽO Z MARZA neboli ZAKLETÁ ZUZU
1. DÍL VÝSTREL ZO STRÁŽNEHO STANOVISKA
ČO BOLO, TO BOLO - TERAZKÝ SOM VOJAKOM
BREZNO
A 2 ROKY NEBUDEM MOCŤ ROBIŤ...
STRÁŽNE STANOVISKO 3
IBA STRÁŽIŤ...
STOJ! ZPĚT!
PREČO TO AS VRAVIL? VEĎ HO SOM VRAJ MAM ISŤ VYSTRÍDAŤ.
IDEM ĎALEJ!
STOJ! ALEBO STRELÍM!
SLIP
SLIP DÁL
BENG!
KREM
SLIP
SLIP DÁL
BENG!
KONEČNĚ SI STŘELÍM
OUUU...
JOŽA MARUNIAKA OBKLOPILA TEMNOTA, PRITOM CÍTIL, ŽE STOUPÁ NAD BREZNO JAKO BALÓNEK
TATRY
KDYŽ PAK OTEVŘEL
DO BOHA!
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ!

DÍL 2.
ZAJATEC MARSU
JOŽO Z MARSU
čili
ZAKLETÁ ZUZU
BUM
TY ROSTLINY...?!
KAM JSEM TO PADL?! OJ-OJ
TU NÁHLE...
ČWEK!
ROSTLINA VELKÁ JOŽA DO SVÉ PODZEMNÍ NORY
POMOC!
KNOFLÍK
KOUKÉ TU NÁHLE
ZE SPLETI LIAN VYŘÍTILO SE PRAPODIVNÉ VOZIDLO...
ČELISTI OBŘÍCH NŮŽEK SE 9 TŘESKEM ROZE VŘELY
STŘESSK!
ÚÁÁÁ
ČISTÝ ŠMIK
SEM ZACHRÁNĚN
KDO JI TO ALE PŘESTŘIHL?
SVÍJEJÍCÍ SE STONEK POVOLIL ZUBY
ČETAŘ FARÝ!
KDE TEN SA TU VYNOŘIL?
RUDY
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

OBĚTÍ Monzy
- DÍL 3.
JOŽO Z MARZA nebrolí ZAKLETÁ ZUZU
NASTUPTE SI MATURIAK!
PROVEDU, SODRUM ČATÁR!
A RUDY" OPĚT VYRA ZIL...
JOŽO, VYLÍČIL ČETAŘI FARÝMU SVÉ POHNUTÉ OSUDY. KDYŽ SKONČIL...
POČÚVAJ! A AKO TY SI SA TUNÁ
OCITOL?
MONZA 1987
SVIH
HUIIII!
PRURRR
BARUM
A IHNED PO STARTU SE DO ČELA PROPRACOVAL NOVÁČEK SOUTĚŽE...
... NA VOZE FERRARI O OBSAHU VÁLCŮ...
ONLY CHEST ERFIELD
... A PROJÍŽDÍ SNAD AŽ PŘÍLIŠ RAZANTNĚ...
ZATR...!
SKŘÍP
... NEDOPE LI K ZÁVADĚ, MÁ ŠANCI...
RRRUUU
RARI
BRAOUMM!
VIDĚLS, NEDE?!! VYHÝBAL SE TOMU DĚVČETI - VLETĚLA ROVNOU DO TRATI!
ALE FRANKU! TO BYLA PŘECI... STATEČNÁ ZUZU
...FERRARI NA PNEUMATIKÁCH BARUM TAM ŠLO DO SMYKU A...
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

DIL 4. FARÁR MSTITEL
JOŽO Z MARZA ANEB ZAKLETÁ ZUZU
NATO JSEM STRATIL VĚDOMÍ, JAKO VY, MA-RUNIAK
OČI JSEM OTEVŘEL AŽ TADY...
A OD TÉ DOBY PÁTRÁM PO „STATEČNÉ ZUZU"...
POČÚVAJ - ONA BOLA OBEŤOU MONZY?
GRRRRR AURRR
YES, SHE WAS
A AŽ JI NAJDĚTĚ, SÚDRUH ČATÁR... ČO S ŇOU UROBÍTE? POMSTÍTE SA, NOČAK!!
FARÁR - MSTITEL NEODPOVĚDĚL... ZATO DÁBELSKÝ CHECHTOT, CO SE ROZLEHL NAD NEKONEČNÝMI PLÁNĚMI RUDÉHO MARZU, BYL DOSTATEČNÝM POTVRZENÍM JEHO PLÁNŮ...
MARZ
UHA HÁ-UHÉ HÉ...
SATURN
TU POZOROVACÍ TALIER NA ORBITE PRÍJEM... TU-TÚ-TÚ TU-TÚ
ZAMERIE SOM NEPRIATEĽSKÝ REHOT V SEKTORE
IDENTIFIKACE: MSTITEL FARÁŘ
ROZUMIM
RADA
ČO UDELÁME, ŠÉFE?
TOMAHAWK
CRACK!!
POŠLEŤME MU DO SEKTORU MALÝ DÁREK, DOKTORE
KDO OBÝVÁ SKALNÍ TVRZ? ODPOVĚĎ PŘINESE
VYKONÁM... ...HLÁSÍM SPLNĚNÍ ROZKAZU
V POKRAČOVÁNÍ PŘIJDE
ANO, BYLA

JOŽO Z MARZA neboli ZAKLETÁ UZŽ
PRORADNÝ SERŽANT
DÍL 5.
TOMAHAWK
ZATÍMCO SVÍSTÍ ŘÍZENÝ FÁRY JE VE STŘEHU
RYCHLE! OBRANNÝ AGREGÁT
SMACK
SLÁVA! GRAVITAČNÍ POLE ZABRALO!
NOLAK
BÍÍÍÍ
FIIIS
DZZZZZZZZZ
RUDÝ
DZZZZ
DZZZZZ
SESMEKLÁ STRELA VŠAK PŘEKRAČUJE V LETU KOLEM PLANETY
JEJÍ DRÁHA JI VEDE K VÝCHODU ZÍMU
MARZ
VELKÁ RUDÁ SKVRNA
PROBUĎTE DOKTORE! DĚLEJTE NĚCO! VRACÍ SE PŘÍMO SEM!!!
V TU SAMOU CHVÍLI...
LEN OBYČAJNÁ NUKLEÁRNA HLAVICA
A VIEM KTO JU VYSTRELIL
V MÍRU RUDÝHO
DO BOHA!!!
KTO
DO BOHA-SÚDRUH ČATÁR! ČO TO BOLO ZA RANU?!?
DOBRÁ, SERŽANTE... POKUSÍM SE ZAŠTÍTIT PEVNOST VIBRAČNÍM PANCÍŘEM Z ANTIHMOTY
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ
KDO JINÝ NEŽ TEN ZLODUCH, U NĚHOŽ SE UKRYLA STATEČNÁ ZUZŽ!!!
UŽ STE JU TEDY VYPÁTRAL, FÁRY?
ÁNO! VĚZNÍ JI VE SVÉ TVRZI TEN NEJVĚTŠÍ PADOUCH VESMÍRU - SERŽANT FENZEL...
RRRRRR
KDEPAK, DOKTORE! JSME ZTRACENI! MY I ZUZŽ!

JOŽO Z MARZU
do jesa
Zakletá Luxii
DÍL 6.
VYJÍCÍ MRTVOLY
PRÁSK!
JSME ZACHRÁNĚNI, SERŽANTE!
HA-HA-HÁ! PANCÍŘ TU VÁLEČNOU SEKERU ODKLONIL!
O TOM JSEM NEPOCHYBOVAL ANI VTEŘINU, DR. SOUČKU!
NENÍ ALE VYHRÁNO! ZNIČME TOMAHAWK POZITRONOVÝM BLESKEM
VYKONÁM!
SLEHSSS
POZITRON
CRACK
...JADERNÝ VÝBUCH, CO ROZERVAL VZDUŠNÉ VRSTVY MARZU, BYL REGISTROVÁN I NA ZEMI...
FARY ZATÍM UHÁNÍ KU TVRZI
RUARR
OD KOHO SE VŠAK O NÍ DOVĚDĚLA...
KDYŽ JSEM SE PROBRAL, POTÁCEL JSEM SE NĚKOLIK NĚ DLOUHO PO VYPRAHLÝCH PLÁNÍCH RUDÉHO MARZU
BYL JSEM, MATRUNIAKU, JEN NEPATRNOU TEČKU POUŠTĚ.. RUDÉ SKVRNY
KDYŽ VTOM...
DVĚ PODOBNÉ POSTAVY VYLOUPLY SE V DÁLI
BLÍŽILY SE...
ZPÍVALI OBA SOUČASNĚ, AČKOLIV BYLI STEJNÝMI MRTVOLAMI JAKO JÁ
TI DVA MI ŘEKLI O ZUŠI,
LET IT BE LET IT BE...
ZPÍVÁM PTÁČKŮM A ZVLÁŠŤ HOLUBŮM!
JOHN LENNON A SCHLINGER?
TU PŘERUŠIL POKLIDNÝ TOK VZPOMÍNEK MSTITELE FARÝHO SVIST NOVÉ STŘELY

JOŽO Z MARZA
neboť
ZAKLETÁ ŽUŽŮ
4. díl
BOJ O ŽUŽŮ Z MARZU
RATTLE-BITCH
CO SA TO ROBÍ?
DOPAROMA! ZNEUTRALIZOVALI GRAVITAČNÍ ŠTÍT NEGAČNÍ STŘELCU!
TO JE NÁŠ KONEC!
ŽVÁSTY
POVÝŠUJI VÁS NA PRVNÍHO NABÍJEČE!
BLÍŽÍME SE K FENZELOVĚ TVRZI!
NABÍT TŘÍŠTIVÝM!
K PALBĚ PŘIPRAVIT!
TVAR
PAL!
SUŠICE!
DOSTALI JSME JI, SERŽANTE!
PRÁSK
BENG
ZÁSAH!
JE UŽ BLÍZKO! ZNIČTE HO PROUDEM ANIONTŮ
"RUDÝ" UHÁNÍ JAKO ĎÁBEL!
POZOR NA ANIONTY
RUŠTE JE PROUDEM KATIONTŮ!
RUAR
RUR
RUR
V OBLACÍCH RUDÉHO PRACHU...
NYNÍ JE ŽUŽŮ MOJE...
ŠÉFE! ANIONTY SELHALY! DĚLO NIČÍ TVRZ TNT GRANÁTY!
ZATRACENÉ!
POKUSTE SE HO ZAMĚŘIT ŠÁROMEM!
ROZTAVTE HO NA KAŠI!
UKLIDNÍM ZATÍM ŽUŽŮ
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ
MSTITEL TARÝ ÚDIL ROZKAZY, NABÍJEČ JOŽO ZASUNUL VELENSÝKŮ A NAKLÁDUJE JAKO JABŮREK...
HAF HAFF
NAŽHAVENÝ KANON TANKU ŠTĚKÁ RYCHLOSTÍ KULOMETU...

JOŽO Z MARZU
aneb
ZAKLETÁ ZUZŮ
DÍL 8.
ZUZŮ ZMIZÍ BEZE STOPY
SSS - SSS - SSS
POZOR!
KLESÁ PAPRSEK ŽÁROMETU
LOTŘI
JE VÁM ZIMA, HOLOUBCI?
TROCHU VÁM PŘILOŽÍM DO KAMEN, ABYSTE NENASTYDLI - HU-HU...
ŠVIH!
...HU
ZÁSAH!
RUDY SE ROZTEKL PŘED OČIMA ZLOČINNÉHO DOKTORA JAKO VOSK...
SSSS
ANO - VRAŽEDNÝ ŽÁROMET UCHYSTAL STRAŠLIVOU SMRT ČETAŘI FARÝMU-MSTITELI I JEHO VĚRNÉMU NABÍJEČI JOŽOVI MARUNIAKOVI
TOU DOBOU NA „HRADĚ"
ZUZŮ PRCHLA Z HLADOMORNY!
COŽE?
V TOM MŮŽETE MÍT PRSTY JEDINĚ VY DOKTORE! RUCE VZHŮRU!
ZATÍM U PATY HRADEB...
Z TOHO TANKU JSME ALE VYSKOČILI OPRAVDU TAK-TAK, VIĎTE 1. NABÍJEČI!
NOČAK! IDĚM SA ŠPLHAŤ ZA ZUZOU!
PŘESNĚ TAK
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZU
DÍL 9.
VE SPÁRECH PADOUCHA
JOŽO! VÝŠPLHEJ HORE S KONCOM LANA V ZUBOCH
PROVEDU, SVOLUH ČATAR
IDĚM!
JOŽO ŠPLHAL V MARZOVSKEJ ATMOSFÉRE AKO TRETKA
NEPLNIL VŠAK ROZKAZ MSTITELE FARYHO! UŽ V TANKU HO NAPADLA TOTO NOVÁ MYŠLENKA: NENÍ SNAD STATEČNÁ ZUZU Z MONZY TOTOŽNÁ SE ZUZU Z BAŇKÉ ŠTIAVNICE?...
ZUZU
...SE KTEROU SE LOUČIL JEŠTĚ PŘED VOJNOU..?
JOŽO
JOŽO Z MARZA OŽIL
URČITĚ TO BUDE TAK - VŽDYŤ TA SHODA JMEN JE NEUVĚŘITELNÁ !!!!!!
TÍM BYL RÁZEM NAHOŘE
KUK
ŽHAVÉ SLUNCE PRÁVĚ VYLEZLO NAD RUDÉ PRÉRIE VÁLEČNÉ PLANETY MARS
KAMPAK KAMPAK?
KU-KLUX-KLAN
FEN ZEL (NEJVĚTŠÍ PADOUCH VESMÍRU) JSEM ZTRACEN
STAR
UNITED
KŘUPÁLOVÁ POBOČKA

JOŽO Z MARZA neboli ZAKLETÁ ZUZU
10. DÍL
HLUBOKÝ SPÁNEK
(THE BIG SLEEP)
POLEZ!
PÍPNEŠ - A SKOČÍM TĚ DOLŮ
UVAŽ TO LANO A DEJ ZNAMENÍ FARÝMU. MUSÍ SI MYSLET, ŽE JE VŠE O.K.
ČETAŘ MEL NA MARZU NEUVĚŘITELNÉ ŠTĚSTÍ... POTKALO HO NYNÍ - PŘI ČEKÁNÍ USNUL JAKO DŘEVO
HEPČI
BACIL
A SPAL DÁL A SPÁL...
CHRRRR
CHRRRR
GRRR!
NEVZBUDIL TĚ KALOUN, MSTITELI, INU - OBUDÍ TĚ KAMÍNEK! HA-HA-HA-HÁ!
ŽŽUUU
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZU
11. DÍL
KOVOVÁ KOČKA z Marzu
PÁCH
TEN MÁ DOST
ZATÍM V MUČÍRNĚ...
POJDME DO MUČÍRNY!
V MUČÍRNĚ POD VĚŽÍ UZŘEL JOŽO PŘIKOVANÉHO DOKTORA VAŠKA...
DRŽTE HUBU!
ŘINK
JSEM NEVINEN, SERŽANTE! VŽDYŤ ZUZU BYLA MOU NEJOBLÍBENĚJŠÍ KOČIČKOU
VE SKUTEČNOSTI ZUZU OSVOBODILI JOHN LENNON A JIŘÍ JUHELINCER
TY JIRKO... VIDĚLS, JAK TOHO ČETAŘI NA TÉ ZUZU ZAČEŽELO...
JO, JOHNE, -NĚCO V TOM VĚŽI! VYFOUKNEME MU JI PŘED NOSEM!
SIM-SALA-BIM SIM-SALA-BIM...
YESTERDAY...
LOTUS
VYCVIČENÝ VELEKRT MARZU
REJP REJP
REJP
JEDINOU MOŽNOSTÍ PRO PRÁCE NESCHOPNÉ ZPĚVÁKY BYLO VYHLOUBENÍ PODZEMNÍCH STOLY DO TVRZE
STRNULI PŘEKVAPENÍM
MORŽ VŠAK PRONIKLI DO HLADOMORNY...
RYC
VRRR! TO JE DOST, ŽE NĚKDO JDE!
MIZEROVÉ ZAKLELI DO KOVOVÉ KOČKY!
TI MĚ...
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ
UF-NUE

JOŽO Z MARZU aneb ZAKLETÁ ZUZÚ
Díl 12.
ÚTĚK TAJNOU CHODBOU
NÁM SE LÍBÍ HRABĚ DRAKULA...
JOHN LENNON... Z LIVERPOOLU
ZUZÚ Z BANSKEJ ŠTIAVNICE
KAV
MAU
VELEKRT
CHRR-CHRRR
ALE PROČ? PROČ TO UDĚLALI?
ALE KOVOVÝ!
TO JE TENZELŮV NÁPAD.
CHCE MĚ VYUŽÍT JAKO OCELOVOU BOJOVOU ZBRAŇ S VLASTNÍ INTELIGENCÍ!
PÁNÍ, TO JE KOUSEK!
A TEN PROKLATÝ DOKTOR JOUČEK MU V TOM NAPOMÁHÁ!
NAMÍCHALI MI DO JÍDLA PŘÍPRAVEK, PO KTERÉM SE ČLOVĚK PŘEVTĚLÍ DO ŠELMY
VYHLOUBENOU PODZEMNÍ CHODBOU SE PAK LENNON, SCHELINGER A ZAKLETÁ ZUZÚ VRÁTILI NA PLÁNĚ MARZU
JEHO DRUŽICÍM STEJNĚ NEUNIKNEME
JEN PRÝČ; CO NEJDÁL OD TENZELOVY TVRZE
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZŮ
13. DÍL ZUZŮ NASLOUCHÁ
BALVAN POD ZDÍ TURZE SE MÉL STÁT HROBEM MSTITELE FARÁŘOVA...
HROBY SE ALE OBVYKLE NEHÝBOU!
ŠRUM
ŠRUM
VIDA! PŘILBA FUNGUJE
OTŘES MOZKU (LEHKÝ) ODVÁŽNÉHO ČETAŘE ZPŮSOBIL, ŽE ZCELA ZAPOMNĚL NA POMSTU I ZUZŮ...
ZVOLNA VPŘED...
... A KRÁČEL DO ŠIROKÝCH PRÉRIÍ RUDÉHO MARZU...
V TU SAMOU CHVÍLI DALEKO VPŘEDU, KAM BEZDĚKY ČATÁR FARÁŘ MÍŘÍ
ŠLASK ŠLASK
STUJTĚ, JOHN LENNON, ČUJEM DIVNÝ ŠRAMOT!
?
COŽ TAKHLE DÁT SI ŠPENÁT...
MLASK MLASK
SLUCH ZAKLETÉ ZUZŮ BYL PROKLATĚ BYSTRÝ!
MIMO MASOŽRAVÝCH SASANEK ŽIJÍ NA MARZU I ZÁSTUPCI RÍŠE ZVÍŘAT...
SCHELINGER! DOZPÍVAT!
MLSK-MLSK
NA SCPCE TARSAK" TO BYLI "MLASKAVÍ SKLÍPKANÍ"
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZU
alebo
ZAKLETÁ ZUZI
Čaklošová
14. DÍL
ZUZŮ ÚTOČÍCÍ
VLASTNORUČNÝ AUTOGRAM POPULÁRNÍ HVĚZDY
ALL RIGHT...
JOHNE! OMRKNI TY STVŮRY TRIEDREM
LENNNON SE DOPLAZIL NA PAHOREK
DAMNED!
HEY, MY JOHN! DO YOU LOOK SOMETHINK?
VESMÍRU & HVĚZDY COMICS ČESKO-SLOVENSKÉ PRODUKCE ZUZKY ČAKLOŠOVEJ ZO ŠTIAVNIC! BANSKEJ
MLASK
UAAAA
MY GOTT! LOOK! THE SPIDERS! = PROBŮH. POZRITĚ! PAVŮKY!
HRŮZA ODKAPKAVALA ZO ZPEVÁKOVHO HLASU AKO KRV NA ICH WAMPÝRSKÝCH ZUBISKÁCH
ZBYSTŘILI NÁS!
JSME ZTRACENI
SCH ELIN
JEDINÁ ZUZŮ ZACHOVALA KLID KOVOVÉ ŠELMY...
VRR
MAU
UHÁNĚJÍ PROTI NÁM
UAŘÁ
MLASK
ČAKLOŠOVÁ TASILA DRÁPY Z PLATINY A IRIDIA. VYRAZILA JAKO
CWEK
HUIIIII
* HEJ, JOHNE! VIDÍŠ NĚCO?
OBĚ STRANY SE BLÝSKLY
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO IZ MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZŮ
15. díl
DOKTOROVA POMSTA
STRAŠLIVÝ BOJ CHLUPATÉHO HMYZU S KOVOVOU POZEMŠŤANKOU PLANE NAD VÁLEČNÝCH POLÍCH RUDÉ PLANETY
MLASK
KŘUP
KDO ZVÍTĚZÍ? PŘENESME SE ZATÍM OD ZUZŮ K JEJÍMU NÁPADNÍKOVI, KTERÝ JE HLAVNÍ POSTAVOU TOHOTO COMICSU
DOBRÁ... SNAD V TOM MÁ PRSTY TENHLE?
PŘECI BYSTE SERŽANTE NEVĚŘIL, ŽE BYCH KVŮLI ZUZŮ ČAKLOŠOVÉ SHÁNĚL VELEKRTA!
MUŘÍRNA V NITRU TYRZE...
JSEM NEVINEN!
VYKONÁM
ODVAŽTE HO, JOŽO!
CWEK
TLOUŠŤKOVÁ POUTA S CWEKNUTÍM POVOLILA
BRINK
SOTVA VŠAK BYL ZLOČINNÝ LÉKAŘ VOLNÝ...
ZMĚNILA SE JEHO PRAVÁ PLAŇ...
V NEBEZPEČNOU RUDOU KOULI...
T-BOX
...A TA ZASVIŠTĚLA ZATUCHLÝM VZDUCHEM VESMÍRNÉ MUŘÍRNY
DIREKTEM NA FENZELOVU SANICI
KŘUP
SVIC!!!
BOUNCC
HWIIIII
KŘÁCH
LUDVÍK SOUČEK SE ZA NESPRAVEDLIVÉ NAŘČENÍ POMSTIL S DŮKLADNOSTÍ KASIA KLEJE ALIAS MUHAMADA ALIHO...
...A FENZEL PUTOVAL STROPEM NA ORBITU...
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZU
16. díl FARÝ ZACHRAŇUJE Zuzu
BRAOUM
ZATÍMCO FENZEL OBÍHÁ OKOLO MARSU, DORAZIL ČETAŘ FARÝ KU SOPCE „TARSAK"
MAU
U ĎÁBLA! MLASKAVÍ SKLÍPKANÍ... NAPADLI VETŘELCE!!
KRUP
ZUZU TRHALA, KOUSALA, ROOUSILA, SEKALA, DRÁSALA, RVALA A POLYKALA, POČÍNALA UŽ VŠAK UMDLÉVAT
DO BOHA!OO TO MÁM NA HLAVĚ??!
ČATÁR SI KONEČNĚ VŠIML OBLÁZKU
HEY!
HOP!
BAAALLISTTT
PŘESNĚ MÍŘENÁ STŘELA...
... ZASÁHLA NEPRAVÝ CÍL
BŽUPPSS!
ALE PAVOUCI ZTRATILI O NEHYBNOU KOVOVOU HMOTU ŠELMY IHNED ZÁJEM
CHLEHT!
ZATO UCÍTILI POZEMŠŤANA
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZŮ
17. DÍL
KRUTÁ HOSTINA
SCHELINGER A JOHN LENNON BYLI SVĚDKY ZNEŠKODNĚNÍ STATEČNÉ ZUZŮ ...
PROKLATÝ MSTITEL!
ALE ON NEVÍ, ŽE ZABIL ZUZU JOHNE
PROKLATĚ! SKLÍPKANI MĚ OBKLÍČILI! TĚM UŽ NEUNIKNU!
BENG BENG
ÁÁÁ
SLINT!
CHŘAMST
MLASK
POM...
...ÓC...
KLAP
NEJVĚTŠÍ TARANTULE SLUPLA ČATÁRA FARÝHO JAKO MALINU
MEZITÍM SE OSTATNÍ VRHLI NA HRŮZOU OCHROMENÉ SINGRY...
RYCHLE PRYČ!
NE! BRAŇME SE JIRKO!
A KOČKY BEZ OCHRANY KOVOVÉ SKONČILI I ONI V PAVOUČÍCH CHŘTÁNECH !!!!!
OUUU
MŇAM-MŇAM JAK JE CHUTNÝ ČESKÝ ZPĚVÁK!
VTOM SOPKA „TARSAK" VYBUCHLA PLNOU SILOU: A Z KRÁTERU SE VYNOŘIL...
BENG
BRAOUM
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO, MUŽ Z MARSU
anebo Jaky ZAKLETÁ ZUZU
18. DÍL OSMNÁCTÝ
18.
DOUGLAS Z KRÁTERU
Z KRÁTERU
Z KRÁTERU
...DIVNÝ LETOUN
BZZZZ
VROUCÍ LÁVA SE VALÍ PROTI MLASKAVÝM SKLÍPKANCŮM JAKO ZEĎ...
!
...A TI, CO NEUNIKLI DO SVÝCH PODZEMNÍCH DOUPAT, SE USKVAŘILI NA PRACH
LÁVA
UÁÁÁ
AÚÚÚII-RAU!
MEZITÍM NA FENZELOVĚ TVRZI...
LÉTACÍ TALÍŘ JE NA ORBITĚ B ZAMĚŘIL LETÍCÍ OBJEKT E V SEKTORU E. BLÍŽÍ SE K NÁM, JOŽO...
CO SE TO DĚJE, DOKTORE?
DOKTOR SOUČEK UVĚŘIL, ŽE JOŽO O KOČIČÍM ÚTĚKU NIC NEVÍ A ŽE V NĚM MARUNIAK NEMÁ PRSTY. NEBYLO TO OSTATNĚ TAK TĚŽKÉ: VOJÍN MU PROZRADIL, PROČ PÁTRÁ PO ZUZU! LÉKAŘ SE MU ODVDĚČIL ZA OSVOBOZENÍ Z MUČÍRNY A JMENOVAL HO LABORANTEM. SPOLEČNĚ SLEDUJÍ SIGNÁLY DRUŽICE. MÍSTO ČAKLOŠOVÉ VŠAK...
DOPAROMA! POZEMSKÝ DOUGLAS!
KDE TEN SE TU VZAL???
PILOT JAKOBY ZTRATIL ORIENTACI!
NEJLEPŠÍ BUDE MU SESTŘELIT! MARUNIAK, PŘIPRAVTE ŽÁROMET!
ODKUD SE VYLOUPLO AMERICKÉ LETADLO V KRÁTERU „TARSACU"? KDO JE NA PALUBĚ? PRO ODPOVĚĎ SE MUSÍME VRÁTIT O PÁR TÝDNŮ ZPĚT, DO NITRA EVROPY
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA
anebo
ZAKLETÁ ZUZŮ
19. DÍL: „ZAPNĚTE ZÁCHRANNÉ PÁSY - LETÍME SMĚREM BERMUDY!"
BREZNO, 1967
HURRÁ! JEDU NA BERMUDY!
RYCHLE SI ZAŽÁDÁM O 5 DNŮ ŘÁDNÉ DOVOLENÉ!
O TÝDEN POZDĚJI
PŘESTUPUJTE SI DO DOUGU" SPOLEČNOSTI PANAMERICAN "NA LINCE...
INTERNATIONAL AIRPORT PARIS
PARIS... MIAMI... BERMUDY... BAHAMY... NEW YORK... CHICAGO... MIAMI...
ZVLÁŠTNÍ LETADLO JE POUZE PRO PŘÍZNIVCE FOTBALOVÉHO KLUBU „SIMON'S"
KDO TO ZAS OTRAVUJE
...NEVIDĚLI JSME SE UŽ NĚKDE?
SIMON'S
LE GUARD
NEUVĚŘITELNÉ! GARDOVÝ ČETAŘ SIMON!
PRAPORČÍK MARK!
PUŠŤÁK?
KDEŽE! ŘÁDNÁ DOVOLENKA
V PAŘÍŽI?
JEN TU PŘESTUPUJI
VÝMĚNA INFORMACÍ...
A JAKTY - V CIVILU??
PRIMA! ZALOŽIL JSEM VLASTNÍ KLUB...
OSTATNÍ TI POVÍM NA PALUBĚ
TU MÁME SPOLEČNOU??
INTERNATIONAL AIRPORT
JO!
ZAPNĚTE ZÁCHRANNÉ PÁSY, LETÍME SMĚREM BERMUDY...
VRRUM
VRRUMM
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZŮ
20. DÍL
VZDUŠNÍ PIRÁTI
KAM LETÍŠ, GARDOVÝ ČETAŘI?
DO CHICAGA! MŮJ KLUB TAM POŘÁDÁ VÝBĚROVÉ UTÍKÁNÍ!
ATLANTIC
TENHLE DOUGLAS JE VYHRAŽENÝ JEN PRO NAŠE FANOUŠKY...
ALE? CO JÁ?
NO JO! CO TY?
JAK TO ŽE TĚ SEM PUSTILI??
CLOUMI CLOUM!
VYDÁVAL JSEM SE ZA FANDU SIMON'S CLUBU!
JSEM ALE V KONKURENČNÍM MARADONA'S CLUBU!
OBĚ DVĚ DOBRÁCKÉ OČI SLOVENSKÉHO GARDOVÉHO ČAJÁRA SIMONA SE PODILY KRWOU
A BOJ ZAČAL... MYDLILI SE A MYDLILI...
KDYŽ TU...
HANDS UP! RUCE VZHŮRU! NIKDO SE NEHNE!
DZZIPP
PILOT ZVOLNA MANÉVROVAL POD NAMÍŘENÝMI REVOLVERY ZLOSYNŮ
PTÁČEK & MACCIC COMPANY
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

DÍL 21. „OTOČ TO NA JIH!"
JOŽO Z MARZA čili ZAKLETÁ ZUZU
ZA FANOUŠKA FOTBALISTICKÉHO KLUBU G.Č.M.SIMONA SE TEDY NEVYDÁVAL JEN PRAPORČÍK MARK. DALŠÍ 4 PASAŽÉŘI DOUGLASA JSOU NAMASKOVANÍ PIRÁTI! 2 DRŽÍ V ŠACHU CESTUJÍCÍ, ZATÍMCO DVA SCHOPNĚJŠÍ VPADLI DO PILOTNÍ KABINY. JSOU TO ZNÁMÍ DIVERZANTI PTÁČEK A MACCIC, MEZINÁRODNÍ ZLOČINCI.", JEJICHŽ VLASTNÍ „P.&M.CO." NEVÁHÁ PLATIT ZA REKLAMU ANI PRODUCENTŮM COMICSŮ...)
VY ĎÁBLOVÉ! PRO KOHO PRACUJETE?
PRO MARADONŮV KLUB!
A TEĎ UŽ DRŽ HUBU - A OTOČ TO NA JIH
ŘÁDÍ TAM HURIKÁN
OZZZ
TO PŘECE NEVADÍ
PTÁČEK
CAPTAIN
O.K., O.K., ŠÉFE...
NO PROTO! FLORIDU NECHTE SEVERNĚ...
... A ROVNOU DO CENTRA HURIKÁNU
DOUGLAS
FFÍŮ
PROKLATÝ MARADONA! CHCE PŘEKAZIT CHICAGSKÝ MAČ!
COŽE, ČETAŘI? ON NAJAL TY ČTYŘI ZLOSYNY?
SIMON'S
MIAMI
VRRRUM
TO JE ALE PŘECI... PRÁVĚ V CENTRU TROJÚHELNÍKU SMRTI!
PŘESNĚ TAK! TAM SE TAKY CHCEME DOSTAT!
BERMUDY
TRIANGLE OF DEATH
KUBA
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

DÍL 22.
HURIKÁN SOŇA
JOŽO Z MARZA
nebo-li
ZAKLETÁ ZUZU
V SAMÉM JÁDRU POVĚSTNÉHO TRIANGLU ŘÁDÍ HURIKÁN "SONNY"
ZVEDNI TO NAHORU!
A HOŇ SEBOU
MACCIC
PTÁČCI
NEPROJDU
SRACK
DOPAROMA! VÍTR DIVNĚ VÍŘÍ
SIMONE
RRRUARE
A TAM! KULOVÝ BLESK!
NEPOCHYBY, ŽE KULOVÝ BLESK JE VE SKUTEČNOSTI MINIATURNÍ ČERNÁ DÍRA. PTÁČEK, MACCIC & SPOL. DO NÍ UNESLI DOUGLAS I S FOTBALISTY.
ROTUJE A BLÍŽÍ SE!
SBOHEM, SONNY Z BERMUD... UŽ MĚ NEUVIDÍŠ.
DUO PIRÁTŮ ZAŘILO TAKY
JEN BLÍŽ JEN BLÍŽ!
MACCIC
PTÁČE
MLASK
A KDE SE LETOUN VYLOUPL? KDOŽ VÍ ?????
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

DÍL 23.
ZUZŮ ZACHRAŇUJE FARYHO
JOŽO Z MARZA aneb ZAKLETÁ ZUZŮ
ZATÍMCO „DOUGLAS" PROPADL 4. ROZMĚREM („ČERVÍ DÍROU") Z KULOVÉHO BLESKU NAD SARGASOVÝM MOŘEM AŽ DO VZDÁLENÉHO KRÁTERU HURIKÁNEM ROZNÍCENÉ SOPKY TARSAK NA MARSU, OTEVŘEL MSTITEL FARY ⊙⊙ NA JEJÍM ÚPATÍ- - - - - -
BOHA VÁŠHO!
KDE TO JSEM!?
JE TU VLHKO... DUSNO... MOKRO... A...!
NĚKDO TU DÝCHÁ!
POMOOOOOC!!!
NEUVĚŘITELNÉ ŠTĚSTÍ! KTERÉ SI VZAL PRETĚKÁR NA MARZ, JEJ NEOPOUŠTĚLO. PAVOUK, KTERÝ HO SPOLKL, NEUHOŘEL...
A NEUŠKVAŘIL SE - STAČIL SE UKRÝT DO DOUPĚTE U PATY SOPKY TARSAK
MUSÍM SE PROŘEZAT...
BRRR-TEN HNUSNÝ SLIZ!
MLASKAVÝ SKLÍPKAN ZAVYL BOLESTÍ A VYMRŠTIL SE Z DOUPĚTĚ NA POUŠŤ PLANETY MARS
JENOMŽ TAM...
ČÍHALA ŠELMA Z KOYU
GRRR
ZRADA
TRH
TŘUP
VŽUUUM
RAF
ZUZŮ BYLA FARYHO OBRÁZKEM JEN OMRAČENA A ANI VROUCÍ LÁVA A OHEŇ JÍ NEUBLÍŽILI... MRTVÍ NEKOUSOU, ZATO ŽIVÍ ANO
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

JOŽO Z MARZA neboli ZAKLETÁ ZUZO
24. DÍL
VRAŽEDNÝ ŽÁROMET
ZATÍMCO ZUZANA BOJUJE S POSLEDNÍ TARANTULÍ, UCHYSTAL LABORANT MARUNIAK NEDALEKO ODTUD VRAŽEDNÝ ŽÁROMET...
CÍL ZAMĚŘEN, DOKTORE
JEN JE ZAHŘEJ, JOŽÍKU!
SSSIK
SSSIK
SSSIK
SSSIK
V TUTÉŽ CHVÍLI V NITRU DOUGLASA:
MACCIC
PTAČ
LETOVOU DRÁHU KÁŽE PAPRSEK
JSME V...
MACCIC
KLID! ZVEDNI TO DO LOOPINGU! A DÁLEJ!
PTÁČEK
VYKONÁM...
PPPSSS
AU!
SSS
SSS
SSS
MINULS, JOŽO!
TEN LOTR PILOTUJE JAK BIGGLES
ŠIKANDUO V ČÁSTI PRO CESTUJÍCÍ ZATÍM CHLADNOKREVNĚ POKRAČUJE PODLE MARADONOVA ZPUPNÉHO PLÁNU: UNESTE KONKURENCI "NA MARS A TAM HO VYHOĎTE NAD RUDOU POUŠTÍ SASANEK..."
MASKOVANÝ ANTONÍN PAWLATA
HEJ, MALIČKÝ... NOTY? ZVEDNI SE...
MASKOVANÝ MLYNÁŘEC
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

DOBRÁ ADRESA

V příštím čísle najdete:

Dalšího Vrchlického

Další Chábovou

Dalšího Jemelku

Na shledanou příště!

Ne za pomente!